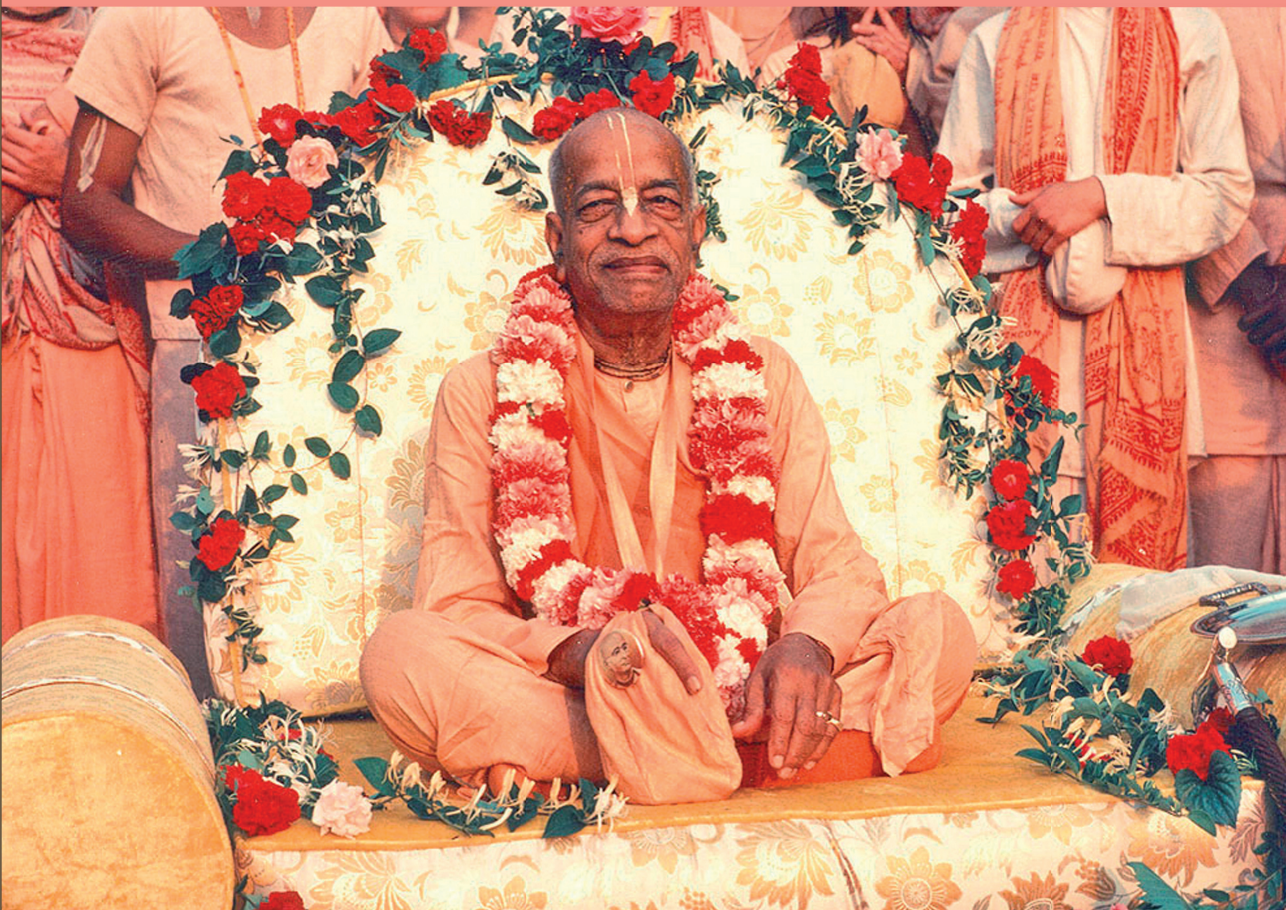

Bůh je světlo a nevědomost je temnota. Tam, kde je Bůh, není nevědomost.

Nāma Hattā

Časopis Mezinárodní společnosti pro vědomí Krišny
zakladatel - áčárja A. C. Bhaktivédanta Svámí Prabhupáda

Obsah

- 4 SERIÁL**
„What is the Difficulty?“
- Šrutakírti dás
- 7 SANKÍRTAN**
Inspirace pro Prabhupádův maratón 2012
- Džaj Kéšava dás
- 10 DĚJEPRAVA**
Ze života áčárjů I.
- Džaj Gurudév dás
- 12 VZDĚLÁVÁNÍ**
Co mi bhaktin program dal a vzal?
- Bhaktin program
- 14 OČIMA FILOZOFA**
Pada-játrá – geniální dar Šríly Prabhupády
- Álalanátha dás

- 15 ROMÁN**
Cesta domů (7.)
- Rádhánáth Svámí
- 20 PŘEDNÁŠKA**
Možná nechápeme, co je na tom špatného
- Indradjumna Svámí
- 23 VZDĚLÁVÁNÍ**
Gurukula (4/4)
- Bhaktivedanta Academy
- 24 AKTUÁLNĚ...**
Džalángi déví dásí
- 27 REPORTÁŽ**
Na farmě je blaze
- bhaktin Brigita Trachtová
- 32 RECEPT**
Fazolkové sabdží (1/2)
- Gaura Hari dás

Vydavatel

CENTRUM PRO VĚDESKÁ STUDIA
Lužce 48, Karlštejn 267 18
www.harekrsna.cz
www.harekrsna-luzce.cz
www.govindabutik.cz
www.govinda.cz

REDAKTORKA: Džalángi dd
tel: 736 245 446, jalangi@email.cz
SAZBA: Madhupandit dás

SPOLUPRACOVALI:
Ačjuta Gótra dás, Ánanda Kandíní déví dásí, bhakta Dan Pelej, bhaktin Gaurángí, Hémalata Thakurání déví dásí, Kasturí Maňdžarí déví dásí, bhaktin Klára Zatloukalová, Lakšmí déví dásí, bhaktin Manuela Mrakavová, bhaktin Naďa Tatarčuk, bhakta Oldřich Janota, Pávaní déví dásí, Prijakírti dás, Punja Pálaka dás, Rása Biháří déví dásí, Varnášrama dás, Vasudéva Nandana dás, Vidjáváčaspati dás

Registrační číslo MK ČR E 16036

Příspěvky na vydávání časopisu můžete zasílat na adresu vydavatele nebo na účet chrámu: 2800101124/2010

Hnutí Hare Krišna

šíří ve společnosti duchovní poznání popsané v Bhagavad-gítě a Šrímad-Bhágavatamu. Učí, že každá duše je nedílnou částí Boha (Krišny) a je s ním kvalitativně totožná.

Podporuje šíření sankírtanového hnutí, společné zpívání

svatých jmen Boha, v souladu s učením Pána Šrí Čaitanji Maháprabhua, a buduje posvátná místa zasvěcená Nejvyšší Osobnosti Božství.

Sdružuje své členy za účelem jednoduššího a přirozenějšího způsobu života a vydává a šíří periodika, časopisy, knihy a další literaturu.

Kde nás najdete

Česká republika

ISKCON

Centrum pro vědecká studia,
Lužce 48, Karlštejn 267 18
tel. 311 516 558, 736 107 009

Farma Krišnúv Dvůr,
Městečko u Benešova č. 1,
Chotýšany 257 28,
tel. 317 796 008, 732 424 238

Hare Krišna centrum Harinám Mandir,
Zenklova 107, Praha 8, 180 00,
tel. 603 205 991

Kazatelské centrum Prabhupád bhavan,
Durdáková 34, Brno sever 613 00
tel. 604 472 982, 731 445 474

Náma Hatta centrum Čakra,
Lutotín 7, Kostelec na Hané 798 41
tel. 582 373 245

Kazatelské centrum Hari-dhám,
Fulnek – Jílovec 34, 742 45
tel. 603 958 44

VEGETARIÁNSKÉ RESTAURACE

Góvinda, Soukenická 27, Praha 1,
tel. 732 777 246

Góvinda, Na hrází 5, Praha 8,
tel. 284 823 805

Balaráma, Orlická 9, Praha 3,
tel. 222 947 365

Góvinda, Pavelčáková 5/13, Olomouc
tel. 731 486 211

Slovenská republika

ISKCON

Nová Ekačakra, Abranovce 60,
pošta Kokošovce 082 52
tel. +421 911 947 108

Centrum pre vědecké štúdiá,
Družstevná 22, Mariánka 900 33
tel. +421 903 617 031

VEGETARIÁNSKÉ RESTAURACE

Góvinda, Obchodná 30, Bratislava,
tel. +421 252 962 366

Góvinda, Puškinova 8, Košice,
tel. +421 910 947 112

Góvinda, Hlavná 70, Prešov,
tel. +421 910 947 108

Hare Krišna,

a máme tu Kártik, lásky čas... Ale ne té lásky, ke které zve hrdliččin hlas... Té, díky které Jašódá zapomíná, kdo Krišna ve skutečnosti je, a potí se a snaží se usilovně přivázat Ho k hmoždíři. Té, která nakonec obměkčí Krišnu a díky níž provaz konečně přestane být o dva prsty kratší.

Lásky, která se zračí gópím v očích, když vyhlížejí po nekonečném celodenním čekání, až zviřeny prach na obzoru prozradí, že se Krišna s Balarámou a pasáčky už vracejí. Lásky, která zabráni gópím toho slavného večera za úplňku měsíce Šarat odejít, i když je Krišna posílá pryč, a namísto toho jen v rozpacích ryjí palci u nohou do písku.

Lásky, která přiměla Advaitu Áčárju, aby volal o pomoc pro svedené lidi Kali-jugy. A lásky Šrímatí Rádhárání, kterou chtěl Krišna poznat tak důvěrně, že přišel jako Pán Čaitanja a učil každého, koho potkal, lásce k Bohu.

A byla to stejná láska, která odvedla Šrílu Prabhupádu z jeho milovaného Vrindávanu na bláznivý pokleslý Západ. To, co podstoupil z lásky ke svému duchovnímu uč-

teli, nemá obdoby. A tato jeho láska a soucit k sobě přitáhly další úžasné bytosti, které z lásky ke Šrílovi Prabhupádovi věnovaly své mládí a životy jeho hnutí. Hnutí založené mu na lásce a důvěře.

Koneckonců, bhakti-jóga je jóga lásky. Lásky, která nakonec stejně zvítězí. Jako zvítězila tenkrát u hmoždíře. Jako vítězí i dnes po celém světě v srdcích podmaněných milostí Šríly Prabhupády jeho láskou ke Krišnovi.

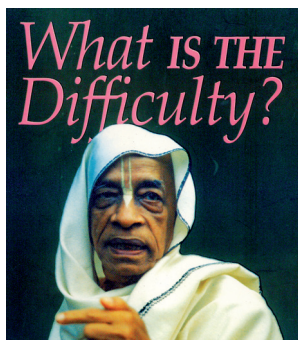
A jako může zvítězit i v našem srdci, tady a teď, pokud jí to dovolíme.

Pěkný Kártik!

Vaše služebnice
Džalángí déví dásí

Zveme vás!

- na **střeďeční program v Góvindě**, Soukenická 27, od 18 hodin
- na **nedělní hostinu v chrámu Lužce**, začátek od 14 hodin
- na **harinám**, sraz u Obecního domu ve středu a v pátek v 16 a každou 1. sobotu v měsíci v 11 hodin
- na **Kurzy bhakti-jógy**, každou sudou neděli od 12 hodin v chrámu v Lužcích

Ach! Krišno, děkuji Ti!

21. února 1973,
ISKCON Auckland, Nový Zéland

Bylo jedno jméno, které na Prabhupádově tváři nikdy nevyvolalo úsměv. To jméno znělo pan Nair. Pan Nair byl „Kansou“ ISKCONu. Udělal chybu, že pozemek v Džuhu prodal Šrílovi Prabhupádovi jen za malou zálohu. Měl v plánu, že až v budoucnu nebude Prabhupáda schopen zvětšující se splátky hradit, o pozemek přijde.

Potom by půdu pan Nair prodal znovu, jak to již udělal v minulosti několikrát. Pan Nair si neuvědomoval, s kým má co do činění. Jakmile Prabhupáda převzal vlastnictví pozemku, instaloval tam Božstva a zavedl Jejich plné uctívání.

Historie projektu v Džuhu je velmi dlouhá a všechny její podrobnosti neznám, ale vím, že každý již byl připraven úskočnému jednání pana Naira ustoupit, každý, kromě Jeho Božské Milosti.

**„I světec je rád, když
je zabit had nebo
škorpión,“ vysvětlil
Prabhupáda.**

Prabhupáda strávil řadu dní intenzivním zpíváním džapy. Byl odhodlaný získat právě tento pozemek pro Božstva Šrí Šrí Rádhy-Rasaviháriho. Povzbuzoval své žáky, aby bojovali dál a neustávali ve svém úsilí vlastnictví získat. Někteří žáci se tázali, proč je Prabhupáda k tomuto pozemku připoutaný, do té míry, že byl až bojovný.

Jednoho krásného dne v Aucklandu, při raní Prabhupádově masáži, se v té věci naprosto vyjasnilo. Vzpomínám si na to, jako by to bylo včera. Seděl jsem na podlaze za Prabhupádou a usilovně mu masíroval záda. Tušta Krišna Maharádž a Siddha Svarúpa Maharádž byli rovněž přítomni. Tušta Krišna šel vzít telefon. Zavolal mě, že ten hovor je pro mě. Krátce jsem s volajícím promluvil a utíkal zpět do pokoje.

„Šrílo Prabhupádo,“ řekl jsem. „Volal Bali-mardana. Chtěl vám říct, že pan Nair je mrtvý.“

Prabhupáda bleskově sepal ruce jako k modlitbě a se zářivým úsměvem vítězoslavně zvolal: „Ach! Krišno, děkuji Ti!“

Zmateně jsem usedl za Jeho Božskou Milost, abych pokračoval v masáži jeho zad. Byl jsem zaskočen tím, jak šťastný byl Prabhupáda z toho, že někdo zemřel. Obvykle je to chvíle truchlení. Očekával jsem od Prabhupády úplně jinou reakci. Došlo mi, že o duchovním životě ani o čistém oddaném nevím vůbec nic.

„Modlil jsem se, aby ho Krišna zabil,“ řekl Prabhupáda. „Způsobil nám tolik problémů. Modlil jsem se, aby Krišna s tím démonem něco udělal.“

Citoval potom v sanskritu jednu šlóku ze Šrímad-Bhágavatamu a přeložil ji do angličtiny.

„Prahlád Maharádž řekl: ‚I světec je rád, když je zabit had nebo škorpión,‘ vysvětlil Prabhupáda. „Pan Nair byl takový had. Proto je to velmi dobré.“

Četl mé myšlenky a bleskově korigoval mé bludné představy. Pocítil jsem značnou úlevu. Teď, vybavený správným pocitem, jsem se zeptal:

„Šrílo Prabhupádo, to ho zabil Krišna? Znamená to, že pan Nair dosáhl osvobození?“

Prabhupáda se mé hloupé otázce zasmál.

„Ne!“ odpověděl. „Krišna ho nezabil osobně. K osvobození dochází pouze tehdy, když tě Krišna zabije osobně. Pan Nair nebyl až tak velký démon. Krišna nepřišel osobně, aby ho zabil.“

Pokračoval jsem v masírování a Prabhupáda dál objasňoval důvod své připoutanosti k projektu.

„Na pozemek byla uvedena Božstva,“ řekl. „Pan Nair se dopouštěl velké urážky Krišny, kterou jsem nemohl tolerovat. Napadal Krišnu. Krišna byl na pozemku a on se Ho pokoušel z pozemku vykopnout. My peníze máme. Můžeme si koupit pozemek kdekoliv, ale Krišna už byl tam v Džuhu. Proto jsem byl pevně rozhodnutý pozemek pro Pána získat.“

Na několik minut se odmlčel.

„Vzpomínám si, jak mě přišel naposled navštívit v Bombaji,“ pokračoval. „Věděl jsem, že ho

Krišna hodlá zabít. Všiml jsem si, jak pokulhává. Normálně to byl velmi statný muž, velmi silný. Vůbec nic mu nechybělo, ale při své poslední návštěvě pokulhával. Z toho mi bylo zřejmé, že ho Krišna zabije. A Krišna ho skutečně zabil.“

Můj drahý Šrílo Prabhupádo, vaše odhodlání sloužit Nejvyššímu Pánu je transcendentální. Je očividné, proč vás Pán Čaitanja vybral, abyste šířil Jeho slávu do každého města a každé vesnice. Jste plně kvalifikovaný k tomu, aby vás uctívaly všechny živé bytosti na této planetě následujících deset tisíc let.

Viděl jsem, jak pevný jste zůstával v ohromných problémech spojených s projektem v Džuhu. Jste plně oddaný Krišnovi. Prosim požehnejte mi tímto odhodláním, abych se plně odevzdal vašim lotosovým nohám.

Ptám se křesťanů, proč zabíjejí, když Pán Ježíš říká „Nezabíješ“.

Žádné náboženství není špatné

21. února 1973, ISKCON Auckland, Nový Zéland

Během své cesty k pobřeží Tichého oceánu se Prabhupáda zastavil na šest dní v Aucklandu. Pobýval v chrámu, ale oddaní bydleli někde jinde, takže to bylo pro Prabhupádu velmi tiché, klidné období. Společně s Prabhupádou a jeho doprovodem tam byli Mahárádžové Siddha Svarúpa a Tušta Krišna. Již v roce 1975 měl Siddha svou skupinu, která se oddělovala od hlavního proudu.

První v ISKCONu. Tendence separovat se tam byla od začátku. Když Siddha přišel, měl již své stoupence. Šríla Prabhupáda se je stále snažil přimět, aby spolupracovali s GBC, ale věděl, že spolupracovat nebudou. Proto jim poskytoval dost příležitostí k tomu, aby byli v jeho osobní blízkosti a dostávali

Dobry křesťan je stejně dobrý jako dobrý hinduista, jako dobrý muslim. Pokud následuje. Žádné náboženství není špatné.

vedení ke správnému porozumění filozofie a věděli, jak ji vykládat „takovou, jaká je“. Těsně před příjezdem do Aucklandu Prabhupáda oba Mahárádže pozval, aby s ním od 15. října do konce ledna cestovali po Indii. Siddha se k Prabhupádovi na část jeho pobytu v Indii připojil.

V Aucklandu oba Mahárádžové trávili čas s Prabhupádou během dne a byli přítomni i u jeho dopolední masáže. Přicházeli rovněž na daršan odpoledne a večer. Jednoho dne časně ráno přišel Siddha za Prabhupádou s knihou nazvanou „Ježíš miluje Krišnu, Krišna miluje Ježíše“. Chtěl vědět, co si o tom Prabhupáda myslí. Jak napovídal titul, kniha ukazovala, co má křesťanství společného s hnutím pro vědomí Krišny, a byla svojí podstatou pozitivní.

Když ji Prabhupáda prolistoval, pronesl: „Nic tam neříkáš o jedení masa. Křesťané zabíjejí krávy na jídlo. Proč se o tom v knize nezmiňuješ? Kristus řekl: ‚Nezabiješ.‘ To je nejdůležitější bod. Kristus řekl: ‚Nezabiješ.‘ A oni takto zabíjejí.“ Šríla Prabhupáda byl nespokojený a vysvětloval: „Jestli někdo Ježíše skutečně miluje, nemůže se podílet na zabíjení zvířat.

Ptám se křesťanů, proč zabíjejí, když Pán Ježíš říká ‚Nezabiješ.‘ Proč tedy zabijíte? Dávají mlhavé odpovědi. Dobry křesťan je stejně dobrý jako dobrý hinduista, jako dobrý muslim. Pokud následuje. Žádné náboženství není špatné.“ Siddha řekl, že v knize učiní potřebné změny.

Při jiném daršanu seděl Siddha před Šrílou Prabhupádou a pustil se do výkladu čínské akupunktury. Seděl jsem stranou a po celou půlhodinu, co Siddha mluvil, jsem pozoroval Prabhupádu, jak trpělivě poslouchá. Asi po patnácti minutách si Prabhupáda opřel hlavu o polštář svého ásanu a zavřel oči. Odpočíval. Nevypadalo to, že by to hrálo nějakou roli. Siddha pokračoval dál. Tu a tam Prabhupáda otevřel oči a pokývl hlavou. Nekomentoval nic z toho, co Siddha říkal, ale dovolil mu, aby se vymluvil podle své chuti.

Prabhupáda seděl trpělivě, dokud Siddha neskonečil, aniž by ho jedinkrát přerušil. Svojí laskavostí a soucitem povzbuzoval oba Mahárádže téměř týden. Přál si, aby se upevnili ve vědomí Krišny tak, aby dokázali šířit hnutí Pána Čaitanji, i když to budou dělat nezávisle. 🙏

Inspirace pro...

PRABHUPÁDŮV MARATÓN 2012

KRIŠNA VELICE TOUŽÍ PO TOM, ABY NÁS MOHL VZÍT ZPÁTKY DOMŮ, ZPÁTKY K BOHU, ALE MY JSME VELICE TVRDOHLAVÍ A NECHCEME SE VRÁTIT.

Vždy proto hledá nejrůznější způsoby, jak nás přivést zpět. Je jako milující otec. Když neposlušný syn opustí milujícího otce a toulá se po ulicích bez jídla a střechy nad hlavou a velice trpí, otec se ho vždy snaží přivést zpátky. Podobně je Krišna nejvyšším otcem a všechny živé bytosti v tomto hmotném světě jsou jako zbloudilá děti,

kteřé odešly od svého bohatého otce a toulají se po ulici. Největším dobrodíním je proto dát všem živým bytostem vědomí Krišny. Lidskou bytost nemůže uspokojit žádný hmotný zisk, ale když získá vědomí Krišny, ucítí skutečné uspokojení. Zmatečnému chlapci, který se toulá po ulici, můžeme říci: „Můj milý hochu, proč si způsobuješ takové utrpení? Tvůj otec je velice bohatý člověk. Proč se tedy touláš po ulici?“ A když pochopí: „Ano, jsem synem důležitého člověka, proč bych se měl potulovat po ulici?“ může se vrátit domů.

Nejlepší službou je proto připomenout všem, kteří zapomněli na Krišnu: „Jste nedílnou částí Krišny. Jste synové Nejvyššího Pána, který je vlastníkem všeho bohatství. Proč hnižete v tomto hmotném světě?“ To je největší služba. Májá je velice silná, ale povinností každého oddaného je osvětit všechny vědomím Krišny. Kuntí například nejprve říká, že i když Krišna je Nejvyšší Osoba, je přítomný uvnitř i vně všeho, darebáci Ho nemohou vidět, proto poznamenává: „Tady je Pán – Krišna.“

Učení královny Kuntí,
str. 14 a 15

Ať již je člověk v jakémkoliv postavení, měl by být odhodlaný kázat. Měli bychom se o to alespoň pokusit. Neboť ten, kdo se snaží kázat, prokazuje Pánu nejlepší službu.

I přes případné překážky by se měl každý snažit přivést lidi na nejvyšší úroveň seberealizace. Ten, kdo skutečně viděl pravdu a je v transu seberealizace, nemůže nečinně sedět, musí jít ven kázat.

Mezi životem a smrtí, str.228

Bhaktivinód Thákur se modlí v jedné ze svých písní: „Kdy se ve mně probudí soucit se všemi pokleslými dušemi a kdy tento Bhaktivinóda zapomene na svoje štěstí a s měkkým srdcem se vydá v duchu pokorné a naléhavé žádosti šířit vznešené pokyny Šrí Čaitanji Maháprabhua?“

Pán Šrí Krišna Čaitanja zavedl sankírtan (společné zpívání svatého jména Pána) a ten, kdo Jej sankírtanem uctívá, je vskutku požehnaný. Takový člověk je opravdu inteligentní, ale ti, jejichž poznání je chabé, musejí zůstat v koloběhu zrození a smrti. Ze všech obětí je zpívání svatého jména Pána tou nejvznešenější.

Kázání znamená rozdávat knížky

Přidejte se letos na Prabhupádův maratón

I VY rozdejte kuchařku, Bhagavad-gítu, celý set Śrīmad Bhāgavatamu nebo jen jedny Gópínáthy...

Chcete-li se přidat, volejte Mahášringu dáse na tel: 605 700 872

Pomozte Śrīlovi Prabhupādovi

Význam: Pán Śrī Čaitanja je otcem a zakladatelem sankirtanového hnutí. K tomu, kdo Ho uctívá obětováním života, peněz, inteligence a slov sankirtanovému hnutí, se Pán přihlásí a požehná mu. O ostatních se dá říci, že jsou hloupí, protože ze všech obětí, ve kterých může člověk uplatnit svou energii, je oběť pro sankirtanové hnutí tou nejslavnější.

Č.č. Ádi 3. 77 a 78

„Když se ptám sám sebe, jestli by byl Śrīla Prabhupāda spokojen s tím, co dělám, vzpomenu si, že nejdražší touhou mého

duchovního mistra bylo, že jsme rozdávali jeho knihy.“

Ti, kdo to dělají, jsou skutečnými šperky hnutí pro vědomí Krišny.“

**Jógindra dás,
Stockholm**

„Cítím lítost pro mnoho mých bratrů a mnoho mých sester – kteří stále spí v materiální iluzi.

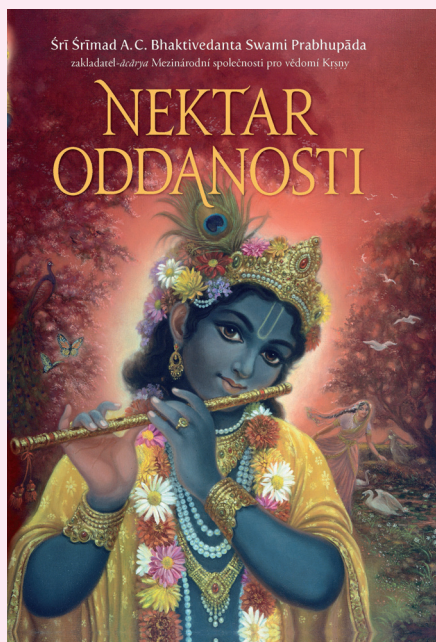
Dávání knihy Śrīly Prabhupādy těmto duším je nejlepší způsob, jak je probudit. Tak pojďme tento rok rozdat více knih než kdykoliv předtím.“

Gaura-šakti dás, Maďarsko

vyšel NEKTAR ODDANOSTI

Konečně vyšel dlouho očekávaný dotisk Nektaru oddanosti, souhrnné studie Bhakti-rasámrita-sindhu neboli „nektaru získaného z oceánu oddanosti“ Śrīly Rúpy Gósvámího. Tato studie z pera Śrīly Prabhupādy patří k základní literatuře doporučované k podrobnému a soustavnému studiu k pochopení vědy o oddanosti – bhakti jógy – která je vznešenou a jednoduchou cestou k dosažení Nejvyšší Osobnosti Božství pro všechny lidi tohoto věku.

Překrásně ilustrovanou knihu v pevném vydání můžete objednat na www.govindabutik.cz. Cena je 130 Kč.

„Nejlepší způsob, jak být rozpoznáný Krišnou, je kázání. Nejlepší způsob jak kázat je distribuce knih.

A nejlepší čas pro rozdávání knih je během měsíce vrcholícího ve vánoční svátky, během Prabhupādova maratónu.“

Šivarāma Svāmí

„Šrīla Prabhupáda říkal: ‚Vaše láska ke mně se projeví tím, jak dokážete spolupracovat.‘ Tak pojďme pracovat na mocném dopadu na naše vlastní srdce, komunity, ve kterých sloužíme, města, ve kterých žijeme, na země našeho původu a vstoupit do světa. Není absolutně nic mocnějšího než bušení na Brihad-mridangu!“

Džai-Nitái dás, Londýn

„Nejsem expertní rozdáváč knih, ale stále to miluji. Tam je to tak kouzelné. Krišna vždy zařizuje plně barevné zážitky. A když vidím starší oddané, že chodí stále ven v jejich pokročilém věku, jsem inspirovaný. Co jiného můžu dělat, než je následovat.“

Munirádža dás, Finsko

„Chceš být rozpoznáný Krišnou? Chceš Jeho přízeň? Jeho objetí? Jeho polibek na tvář? Tak jdi ven na sankírtan a staň se transcendentálním. Hit the streets!“

Mangalánanda dás, Německo

„Kdybychom jen uměli dát své osobní záležitosti stranou a alespoň někdy rozdávali knihy Šrīly Prabhupády, to by mohlo udělat změny v životech druhých.“

Kadamba Kánana Svámí

„Prabhupádův maratón - ta oslavovaná chvíle roku. To, že více knih jde ven, znamená více lidí v kontaktu s Krišnovou milostí. Neměli bychom se však zaměřit na množství knih, ale zaplatit připoutanosti ke kvalitě našeho rozdávání. Tak pojďme udělat vnitřní maratón. Pojďme zpívat pozorně a najděme si každý den čas na čtení knih Šrīly Prabhupády, po celý maratón. Jak

bude vzrůstat naše kvalita, tak budeme dělat množství. To je klíč k úspěchu.“

Vidžaj dás, Los Angeles

www.facebook.com/BBTknihy

www.vedabase.com/cs

„Staňme se všichni šťastnými vykonáváním bhakti-jógy. Rozdávání knih přímo zaměstnává lidi v přímé oddané službě. Tak prosím jděte a rozdávejte knihy Šrīly Prabhupády každému. Nemůžete dát lepší dárek než transcendentální poznání. Vždy se zaměřte na vaišnava-séva, džíva-dája a náma-ruči.“

Navína Nírada dás

„Jestliže se nechceš zbavit svých materiálních připoutaností ke společnosti a lásce, tak nechod' na sankírtan. Je nemožné nesetkat se na sankírtanu s Krišnou. Tak přestaň snít o extázi a zažívej ji každý den na sankírtanu.“

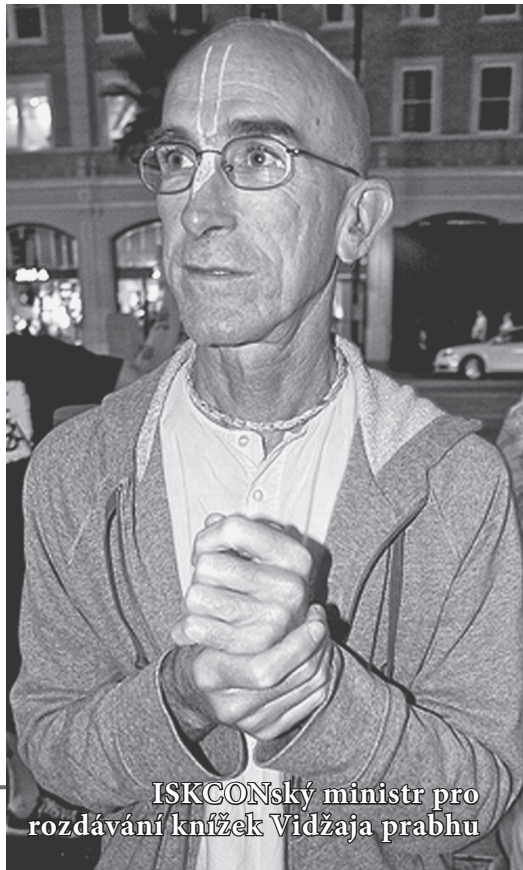
Mangalánanda dás, Německo

Každý z nás by měl vzít inspiraci od Šrīly Prabhupády a všech ostatních vaišnavů, kteří jsou zapojeni v misi Šrī Čaitanji Maháprabhua, a stejně tak, jak se Bhaktivinód Thákur modlí v jedné ze svých písní, dát své štěstí stranou a vyrazit ven v duchu pokorné a naléhavé žádosti šířit vzešené pokyny Šrī Čaitanji Maháprabhua. Určitě to nemusí

být jednoduché, ale stojí to za to. Milost, kterou obdržíme, a duše, které zachráníme. Nestane se to hned, ale oddaná služba těchto šťastlivých bytostí započne a budou blíž na cestě domů, zpátky k Bohu a v neposlední řadě se i my ocitneme mnohem blíže na naší vlastní cestě k Bohu. Každé ráno se modlíme o oddanou službu, proto bychom měli využít této vzácné příležitosti zaměstnat se v ní. Nejlepší příležitost je Prabhupádův maratón. Když je potěšen duchovní mistr, tak bude spokojen i Krišna.

Knih máme dost, dejte prosím vědět včas, abychom je mohli případně dovézt ze skladu a nenarušovali plynulý chod letošního maratónu Šrīly Prabhupády. Máme dokonce i pár volných míst v sankírtanových autech....

Jste zváni! 🙏

ISKCONský ministr pro rozdávání knížek Vidžaj prabhu

ŠRÍNIVÁS ÁČÁRJA

ZE ŽIVOTA VZNEŠENÝCH GAUDÍJA VAIŠNAVSKÝCH ÁČÁRJŮ I.

PŘESNÉ DATUM NAROZENÍ ŠRÍNIVÁSE ÁČÁRJI NENÍ ZNÁMO. Z ŽIVOTOPISŮ, ZEJMÉNA Z KNIHY PRÉMA-VILÁSA, JE PATRNÉ, ŽE KDYŽ V ROCE 1534 KŘESŤANSKÉHO LETOPOČTU ŠRÍ KRIŠNA ČAITANJA MAHÁPRABHU V DŽAGANNÁTH PURÍ OPUSTIL HMOTNÝ SVĚT, BYLO ŠRÍNIVÁS-OVI NĚCO PŘES PATNÁCT LET.

Historici gaudíja vaišnavismu se proto shodují, že Šrínivás se narodil v druhé dekádě šestnáctého století. Šrínivás se narodil ve vesnici Čakhandi u řeky Gangy, v Západním Bengálsku. Šrínivásův otec i matka, Čaitanja Dás a Lakšmípríjā, byli oddanými Pána Čaitanji.

Když Šrínivás vyrostl, studoval pod vedením Dhanañdžaji Vidjávácaspatiho, který ho zasvětil do různých odvětví védské teologie, logiky, básnictví, gramatiky i ájurvědy. Šrínivás byl chloubou svého učitele. O několik let později Šríniváse přijal za svého učedníka významný oddaný Pána Čaitanji, Narahari Sarakár Thákur. Narahari Sarakár Šríniváse nezasvětil, neboť zasvěcujícím guruem Šríniváse se měl později stát Gópála Bhatta Gósvámí.

Pán Čaitanja Maháprabhu své žáky ve Vrindávanu, Rúpu, Sanátana a Gópála Bhattu, pověřil úkolem uvést mladého Šríniváse do vaišnavské filozofie. Zejména uložil Gadádharovi Panditovi, aby Šríniváse, až zavítá do Džagannáth Purí, zasvětil do učení Šrímád-Bhágavatamu.

Šrínivás se na pokyn Narahari Sarakára a za doprovodu blízkého spolužáka vypravil do Džagannáth Purí navštívit Pána Čaitanju. Cestou se dozvěděl o odchodu Pána z tohoto světa. Když dorazil do Džagannáth Purí, uchýlil se do chrámu Gópínátha, kde přijal útočiště u lotosových nohou Gadádhara Pandita. Gadádhar v té době truchlil,

stejně jako všichni ostatní gaudíja vaišnavové. Když Šríniváse uviděl, jako by znovu ožil, neboť Čaitanja Maháprabhu jeho příchod předpověděl. Gadádhar Pandit řekl: „Můj drahý Šrínivási, měl jsem tě zasvětit do učení Bhágavatamu, ale Pán Čaitanja Maháprabhu na některých stránkách svými slzami téměř smyl písmo a rukopis je téměř nečitelný.“ Gadádhar Šríniváse poprosil, aby přinesl nový rukopis z Navadvípu, z města, které v té době bylo významným centrem vzdělanosti a kultury.

Šrínivás se v Džagannáth Purí seznámil se společníky Pána Čaitanji – Rámanandou Rájem, Šikhi Máhitim, Sárvaabhaumou Bhattáčárjou, Vakrašvarem Panditem, Paramánandou Purím a Gópínáthem Áčárjou.

Šrínivás zpřístupnil všem lidem dobré vůle knihy plné čisté lásky k Bohu. Proto byl mezi vaišnavy známý jako Gaurašakti – síla Gaurágy.

Všichni tito velcí oddaní Pána měli z mladého a nadšeného vaišnavy velikou radost. Připomínal jim Pána Čaitanju.

Pán Šrí Krišna Čaitanja otevřel dokořán pokladnici lásky k Bohu. Gósvámí z Vrindávanu jejím nektarovým obsahem naplnili své knihy. Šrínivás tyto knihy, plné čisté lásky k Bohu, zpřístupnil všem lidem dobré vůle. Proto byl mezi vaišnavy známý jako Gaurašakti – síla Gaurágy.

Šrínivás se vrátil do Bengálska a Narahari Sarakára Thákur mu opatřil nový rukopis Šrímád-Bhágavatamu, chráněný dřevěnými destičkami a zabalený do červeného hedvábí. Když se Šrínivás po několika měsících vrátil s tímto rukopisem do Džagannáth Purí, shledal, že Gadádhar Pandit mezitím také opustil hmotný svět.

Vrátil se do Navadvípu a uchýlil se k Narahari Sarakárovi. Několik let studoval Šrímad-Bhágavata pod jeho vedením. Když se Džáhnava Déví, vdova po pánu Nitjánandovi Prabhuovi, vrátila do Bengálska z poutní cesty do Vrindávanu, přinesla s sebou od Rúpy Gósvámího pro Šríniváse vzkaz, ve kterém Rúpa Gósvámí projevil přání, aby se Šrínivás co nejrychleji vypravil do Vrindávanu. Narahari Sarakára svého žáka připravil na dlouhou cestu. Šrínivás se zastavil v rodišti Pána Čaitanji, Šrídham Májápuru, kde se setkal s Višnuprijou Déví, vdovou po Pánu Čaitanjovi, s Vamšivadanou Thákurem a Íšanem Prabhuem, osobním služebníkem Pána. Všichni Šrínivásovi dali svá požehnání a Šrínivás u nich na čas pobýval. Seznámil se s Dámódarem Panditem, Šuklámbarou a Murári Guptou. Zastavil se v městě Šántipur, kde ho uvítala Sítá Thákurání, vdova po Advaitovi Áčárjovi, spolu se svými syny. A samozřejmě navštívil i vesnici Khardara, kde ho pohostila samotná Džáhnava Déví se synem Bírabhadou. Byla překvapená, že Šrínivás je ještě v Ben-

gálsku. Věděla, že Rúpa i Sanátan ho ve Vrindávanu očekávají. Když se to dozvěděl Narahari Sarakára, vyčínil Šrínivásovi: „Pokud si nepospíšíš, nesplní se ti tvé přání studovat bhakti-šástry (svatá písma bhakti) pod vedením Rúpy a Sanátany.“ Šrínivás se tedy bez dalšího otálení vypravil na dlouhou cestu pěšky do Vrindávanu.

Šrínivás dorazil do Vrindávanu kolem roku 1550. Sanátan a Rúpa Gósvámí mezitím opustili hmotný svět, jak předpovídal Narahari Sarakár. Šrínivás přijal Džíva Gósvámí, který se na pokyn Sanátany a Rúpy ujal jeho duchovního vzdělání. Džíva Gósvámí Šríniváse ubytoval v chrámu Šrí Šrí Rádhá Dámódara a posléze ho seznámil i s Gópálou Bhattou Gósvámím. Šestá kapitola knihy Préma-Vilása uvádí, že Gópál Bhatta Šríniváse zasvětil do oddanosti nazývané Rágátmiká bhadžan. Džíva Gósvámí a Gópála Bhatta Šríniváse uvedli do společnosti vrindávanských oddaných, bradžvásis.

Gópála Bhatta Šríniváse zasvětil, jak si to přál Šrí Čaitanja Maháprabhu. S požehnáním svého duchovního učitele se Šrínivás učil i od Džívy Gósvámího. Džíva Gósvámí měl mnoho žáků, včetně Naróttama dáse a Dukhí Krišnadáse. Džíva Gósvámí Šrínivásovi, Naróttamovi a Dukhí Krišnadásovi také doporučil, aby na určitou dobu žili u Rághava Pandita a učili se od něj o důvěrných zábavách Pána Krišny. Kniha Bhakti Ratnakar věnuje celých pět kapitol (3 937 slok) učení Rághavy Pandita.

Šrínivás, Naróttama a Dukhí Krišnadás dostali od Džívy Gósvámího za úkol převézt z Vrindávanu do Bengálska rukopisy Rúpy a Sanátany. Jeden ze zámožných žáků Džívy Gósvámího poskytl za tímto účelem vůz, spřežení a ozbrojený doprovod. Vzácné rukopisy Rúpy, Sanátany, Gópála Bhatty, Raghunátha Dáse, Džívy Gósvámího a jiných vaišnavských světců byly zabaleny do plátna a do hedvábí, uloženy do dřevěných beden a zapečetěny. Džíva Gósvámí zajistil od Mahárádže z Džajpuru všechny oficiální listiny.

Nadešla příznivá doba na cestu. Vůz se stovkami vzácných rukopisů se vypravil na dlouhou cestu do Bengálska. Všichni oddaní z Vrindávanu, vedeni Džívou Gósvámím, se přišli na velkolepou událost podívat. Mise šíření knih vaišnavských áčárjů do světa započala. Nikdo netušil, jaké dobrodružství Šríniváse Thákura, Naróttama dáse Thákura a Dukhí Krišnadáse čeká.

Džíva Gósvámí

Pokračování příště ☛

CO MI BHAKTIN PROGRAM DAL A VZAL?

bhaktin Klára:

Listí na stromech začíná zase pomalu žloutnout, a mně tak opravdu dochází, že léto, a spolu s ním i Bhaktin program, definitivně skončilo. Zdá se mi to jako před týdnem, když začínal... Dal mi spoustu inspirace, duchovních prožitků, zábavných okamžiků, nějaké to poznání, ale hlavně nedocenitelnou úžasnou společnost Šrí Šrí Nitái Navadvípačandry a Jim oddaných vaišnavů. A co mi vzal? Snad aspoň občas trošku lenosti, pýchy či neochoty vstávat. Všem, a hlavně mátádžím Rásabihári (díky které jsem vlastně do toho celého „šla“), Ánandě Kandíní a Džalángí, bych tedy touto cestou chtěla vzdát své co nejuctivější poklony. Věnovaly nám tolik své energie a projevil spoustu tolerance při snaze naučit nás základním praktickým dovednostem a filozofickým znalostem, že to můžu jen stěží docenit... A tak pokorně prosím o vaše požehnání, abych i v budoucnu mohla být co nejvíc v jejich společnosti.

bhaktin Nad'á:

Příjemnou společnost vaišnavů, zajímavé rozhovory a přednášky, zpívání svatého jména, hodně pozitivních emocí. Je mi moc líto, že to už skončilo. Náš Bhaktin program proběhl velmi rychle a zanechal ve mně velice dobrý dojem. Ty okamžiky už nikdy nepřijdou, ale zůstanou v srdci navždy.

Bhaktin program změnil můj život. Pomohl mi pochopit, na jaké duchovní úrovni jsem a kudy mám směřovat. A dal mi nástroje, jak to udělat. Neocenitelným nástrojem je poznání o Krišnovi a bhakti-józe. Moc se mi líbila atmosféra duchovního tepla, upřímnosti a otevřenosti, která v chrámu vládne. Tato otevřenost oddaných je velkou motivací k dalšímu pokračování ve čtení, zpívání svatých jmen a vykonávání oddané služby. A to i v obtížných životních situacích. Má cesta jen začíná a přede mnou je mnoho zajímavého a neznámého, s čím

se ještě budu muset utkat. Chtěla bych velice poděkovat Ánandě Kandíní déví dásí, Džalángí déví dásí, Vidjá-váčaspati prabhuovi a všem mátádžím z chrámu, kteří nás prováděli během celého Bhaktin programu a pomáhali nám ve výuce praktických základů a filozofie bhakti. Děkuji za nedocenitelné poznání.

bhaktin Manuela:

Dostala jsem zde spoustu drahocenného transcendentálního poznání, které mi dává sílu a inteligenci, jak překonávat problémy s falešným egem. Opravdu hodně mi pomohl zlepšit mou sádhanu. Jsem moc vděčná za to, že jsem tam mohla jít, a chtěla bych za to poděkovat hlavně Ánandě Kandíní, Džalángí a Vidjá-váčaspatimu, ale i všem ostatním. Díky Vaší milosti se znásobila moje chuť sloužit Krišnovi a Šrílovi Prabhupádovi. Byly to pro mě nejlepší a nejlépe využitě dva měsíce v mém životě. Bhaktin program určitě každému doporučuji.

Co mi vzal Bhaktin program? Pomohl mi překonat nějaké zlozvyky, jako například zaspávání. Vzal mi trochu špatných vlastností, jako je netrpělivost, sebestřednost, a také mi vzal chuť toužit po nějakých zbytečnostech, díky čemuž jsem mnohem klidnější. Bhaktin program kí džaj!

Ánanda Kandíní déví dásí:

Je léto, doba dovolených, všichni jsou u vody, ale u nás v Lužcích právě začal Bhaktin program.

Tři odevzdané duše, bhaktin Klára, Nad'á a Manuela, si sbalily batohy a spacáky a na dva měsíce se odevzdaly každodenním přednáškám, sádhane, harinámům...a lotosovým nohám Šrí Šrí Nitái Navadvípačandry.

Každý bhaktin program je jedinečný, pokaždé jsou tu jiné osoby, jiné výzvy a nové situace.

A hlavně je vždy co se naučit.

Tentokrát jsem se hodně těšila, i když musím přiznat, že jsem se bála, jak to dopadne bez pomoci

Rásabiháří mátádží, která vedla Bhaktin program řadu let, a já jsem měla možnost jí asistovat jenom jednou, a najednou jsem to měla zvládnout sama. A tak jsem hodně meditovala, jak zvládnout všechny přednášky, společnou džapu, službu, harinámy... až mi dal Krišna lekci o tom, že On je nejvyšší schvalovatel, a moje plány nějak neprošly Jeho schválením. A tak jsem hned po prvním týdnu onemocněla a téměř na měsíc mě zastoupili Vidjáváčaspati prabhu a Džalángi mátádží.

Přesto, že jsem byla tímto způsobem připravená o větší část programu, byly pro mě okamžiky, které jsem mohla s mátádžími strávit, velkou inspirací, a o to víc jsem si jich vážila.

A protože má Krišna velký smysl pro humor, tak na konci léta, když už jsem se uzdravila, onemocněly všechny bhaktinky, a tak jsme měly premiéru pyžamových přednášek.

Letos jsem se naučila, jak přijmout Krišnův plán.

Vidjáváčaspati dás:

Nikdy jsem se žádného ročníku nezúčastnil, ani jako student, natož abych přednášel nebo učil.

Ale Krišna nás vždycky dokáže překvapit a já jsem se najednou stal bhaktin lídrem skoro na celé dva měsíce. A tak jsem přednášel, vysvětloval všechno, co vím o bhakti józe, třem odhodlaným bhaktinkám.

Bylo pro mě velkou inspirací vidět jejich nadšení, první kazatelské úspěchy při harinámech, chuť do zpívání svatého jména a jejich proměnu.

Jelikož v dnešní době má málokdo možnost uvolnit se na tak dlouhou dobu, zavedli jsme nedělní kurzy bhakti jógy, kde probíráme stejná témata filozofie, etikety a sádhany jako na Bhaktin programu. Ale přesto to nevynahradí celé léto v atmosféře chrámu s každodenním programem, džapou, službou a společností oddaných.

Pokud máte zájem zúčastnit se dalšího ročníku Bhaktin nebo Bhakta programu, můžete kontaktovat Ánandu Kandíní déví dásí (605700874) nebo Rádhákantu dáse (605700873). 🙏

**Odlétáme
zpátky
domů.
Teď!**

Pada-játrá

geniální dar Šríly Prabhupády

Šríla Prabhupáda objel čtrnáctkrát svět za účelem rozšiřování vědomí Krišny. Na svých cestách navštěvoval hlavně chrámy ve velkoměstech, kde mohl kázat velkému počtu oddaných i neoddaných. Ale jeho touhou bylo (lépe řečeno je) dát Krišnu všem, tedy i lidem na vesnicích. V roce 1976 proto přišel s plánem, že malá skupina oddaných by měla cestovat na volském povozu od vesnice k vesnici a dělat sankírtan: zpívat Hare Krišna, rozdávat transcendentální literaturu a prasádam (jídlo obětované Krišnovi). Dal proto osobně pokyn Lókanáthovi Mahárádžovi, aby začal s tímto druhem sankírtanu. Skupina osmi oddaných ihned vyrazila do Vrindávanu, kde sehnali potřebné věci na cestu: hrnce, Prabhupádovy knihy v hindštině, informační letáčky o Pada-játre a cíli jejich cesty (Májápuru), a hlavně dostali darem nádherná Božstva Šrí Šrí Gaura-Nitáie, což brali jako speciální požehnání. Šríla Prabhupáda tehdy zrovna dorazil do Vrindávanu, a tak oddaní za ním šli pro požehnání před odjezdem.

Prabhupáda jim vyprávěl, jak Gándhí chtěl zastavit migraci lidí z vesnic do měst, ale neuspěl. Řekl, že my toho však můžeme dosáhnout tím, že jednoduše dáme lidem chuť pro Krišnova svatá jména. Jestliže rozvinou chuť pro zpívání Hare Krišna, řekl, pak budou spokojeni se svým prostým životem na vesnici a nebudou prahnout po iluzorním potěšení ve městech. Zůstanou doma, šťastní ve vědomí Krišny. Nakonec nám poradil, abychom vždy tábořili blízko studny. Řekl, že studna je srdcí vesnice.

Na své první cestě šla Pada-játrá asi pět měsíců z Vrindávanu do Májápuru na cestě dlouhé 1 400 km. Ve vesnicích oddaní seskočili z vozu, zpívali kírtan, zkoušeli prodat nějaké knihy a s taškami přes rameno žebraли rýži, dál a jiné věci na vaření. (Šríla Prabhupáda později řekl, že toto žebření skvěle učí oddané pokoře a zároveň zaměstnává hospodáře v Krišnově službě.) Někdo jim vždy nabídl nebo jinak zařídil místo na přespaní. Tam instalovali Bož-

stva, nasbírali dřevo, uvařili a obětovali kičrí a s me-gafonem pozvali obyvatele na večerní áratí, kírtan, přednášku a prasádam. Někdy přišla úplně celá vesnice. Největší atrakcí byli určitě bílí vaišnavové – vždyť mnozí vesničané ještě nikdy nespátřili žádného cizince! A tito běloši žili jejich vlastní kulturou, kterou oni zapomínali, zpívali jména jejich Boha, Krišny, a studovali jejich knihu, Bhagavad-gítu. To bylo mocné kázání pro Indý snažící se napodobovat Západ.

Když Pada-játrá konečně dospěla k bráně májapurského komplexu, oddaní vstoupili s burácejícím kírtanem. Po zhlédnutí Božstev Šrí Šrí Rádhá-Mádhavy v chrámu vyšli po schodech nahoru a sám Šríla Prabhupáda je pozval do pokoje a nechal jim dát girlandy a mléčné sladkosti.

Lókanáth Svámí: „Sedli jsme si k Prabhupádovým nohám a on se vyptával na naši cestu. Usmíval se. Byl spokojený, a to byla naše dokonalost. Řekli jsme mu, že jsme byli v 72 vesnicích (v některých několik dní). Na velkých silnicích jsme si říkali, jak se všichni honí za ničím, zatímco my si klidně, pomalu, ale jistě jedeme zpátky k Bohu. Za celou cestu jsme utratili jen 4 rupie za opravu píchlého kola!

Když jsme takto seděli se Šrílou Prabhupádou, vyjádřili jsme politování nad tím, že se k nám nepřipojili žádní noví oddaní. Protože jsme zůstávali ve vesnicích jen velmi krátce, lidé neměli čas rozvinout víru ve zpívání Hare Krišna a filozofii vědomí Krišny. Ale Šríla Prabhupáda nás povzbudil: „Nic si z toho nedělejte,“ řekl, „zaseli jste semínka. Jsem velmi šťastný, když slyším o vašich pěkných činnostech na sankírtanu s volským povozem. Přál bych si, abych mohl jet s vámi. Tento program se mi moc líbí. Jestli s tímto programem budete pokračovat, tak vy z toho budete mít prospěch, lidé z toho budou mít prospěch a všichni budou šťastní ve vědomí Krišny.“

Šríla Prabhupáda kí džaj!

Založeno na článku Lókanátha Svámího
Ox cart sankirtana, BTG 18-12, 1983

JAK SE PŘIBLÍŽIL VEČER, ZAPLNIL SE PANDÁL VÍCE NEŽ 25 TISÍCI LIDMI. DYCHTIVÝ SLYŠET PŘEDNÁŠEJÍCÍHO JSEM VRÁTIL KNÍŽKU A POSADIL SE DOZADU DO ROHU V TOM OBROVSKÉM DAVU.

MATKA INDIE

Na jevišti zpívalo a tančilo asi dvacet západních oddaných. Muži s oholenými hlavami na sobě měli tradiční roucha sádhů a ženy pestrobarevná sárí. Celý dav očekával příchod gurma. K hlubokému uspokojení všech se na jevišti brzy objevil.

Byl to majestátní muž s oholenou hlavou a šafránovým rouchem. Jeho tělo zářilo. Kráčel s půvabem labutě a hýbal rukama se sebedůvěrou krále. Přesto bylo jeho vystupování pokorné a mírné jako by viděl Boha všude, kam se podíval.

Poté co pozdravil publikum sepjatými dlaněmi, posadil se na vyvýšené sedadlo. Na vzdáleném konci davu jsem sotva co viděl. Toužebně jsem si přál být blíž, ale ostýchal jsem se stoupnout si před někoho jiného. Nahoře na jevišti jsem viděl jednoho oddaného, který tam chodil ze strany na stranu a fotografoval. Guru si ho zavola a něco mu řekl do ucha. Oddaný se pak zadíval do obrovitánského davu, díval se z jedné strany na druhou, dokud

CESTA DOMŮ

ŽIVOTOPIS AMERICKÉHO SVÁMÍHO

nezahlédl toho, koho hledal. Znovu a znovu dával někomu v tom množství lidí znamení, aby přišel na jeviště, ale když nikdo nešel, sestoupil nakonec do davu. Horlivě se snažil projít desítkami tisíc lidí usazenými na podlaze. K mému překvapení došel celou tu cestu až dozadu, přímo až ke mně. Potom mi s klidným úsměvem oznámil: „Šríla Prabhupáda chce, abys s ním seděl na jevišti.“

Ohromeně jsem zamumlal: „Jak to, že mě zná?“

Neodpověděl mi, ale jen mě vzal za ruku a táhl mě skrze ty davy na jeviště. Potom mě předvedl před gurma, jehož obrovský úsměv mě zaplnil radostí. Šríla Prabhupáda mi přišel tak důvěrně známý, ale nevěděl jsem proč. Seděl se zkrříženými nohama a rovnými zády, byl oblečený v úhledně upraveném šafráno-

vém rouchu svámího. Mávnutím ruky mi vlídně pokynul, ať si sednu poblíž něho. Tak jsem se usadil na koberec pokrytém jevišti. S úctou jsem na něho hleděl. Letmým pohledem svých velikých jemných očí, kterými na mě krátce spočinul, mě zasáhl do duše. Pleť měl barvy bronzu, nos široký a kulatý a jeho dolů protažené ušní lalůčky se podobaly uším Pána Budhy. Z jeho nedávnou oholené hlavy mu po stranách vyrůstaly krátké bílé vlasy a jeho čelo zdobily dvě svislé čáry ze žlutého jílu představující jógovou cestu oddanosti. Ze stran nosu ke koutkům plných tvarovaných rtů se táhly dvě hluboké vrásky.

Jak oddaní radostně zpívali a tančili, s čistými a zářivými rouchy, začal jsem si být vědom svého vlastního oblečení, roze-

draného a zbarveného blátem řek. Zatímco oddaní muži měli oholené hlavy a tváře, já si ani nemohl vzpomenout, kdy naposledy jsem si holil tvář, to už ani nemluví o stříhání nebo česání svých vlasů. Po každodenní koupeli v řece či kalné nádrži jsem musel v jejich přítomnosti vypadat zamazaný. Zatímco oni radostně zpívali a tančili, já seděl potichu. Zvyklý žít v odlehlejších lesích jsem nyní seděl na jevišti, na které se dívaly desítky tisíc lidí. Cítil jsem se nesvůj a mi-

tam seděl s ním? Mě ze všech těch lidí?

Zatímco jsem hloubal nad tou záhadou, vzal si Šríla Prabhupáda pár ručních činelků a začal s nimi ťukat. Každý z jeho prstů se pohyboval s přesnou elegancí, když začal znít pravidelný rytmus. Hlubokým zvučným hlasem, s jemně se pohupujícím tělem, začal zpívat: „Hare Krišna, Hare Krišna, Krišna Krišna, Hare Hare, Hare Ráma, Hare Ráma, Ráma Ráma, Hare Hare.“

Zalupal jsem po dechu. Bylo to

chvění, roztřásly se ruce a nohy a srdce mi bušilo jako tympán. Očima zalitýma slzami jsem upřeně hleděl na Šrílu Prabhupádu, který měl oči pevně sevřené a obočí strnulé. Rty, ze kterých se linula mantra, měl stažené dolů. Obrovský dav zpíval v odezvě. Oddaní na jevišti hráli na tradiční bubny, činelky a gongy a stan zněl zvukem mantry.

Po zpívání si Šríla Prabhupáda odkašlal a začal mluvit do mikrofonu hlubokým zvučným hlasem, vysvětloval význam této mantry.

Hlasem po okraj naplněným soucitem
naléhavě žádal publikum,
aby toto poselství přijalo vážně

mořádně nepatřičně. Chtěl jsem utéct. Potom se na mě ale Šríla Prabhupáda usmál s takovým ubezpečením a náklonností, že jsem se okamžitě cítil jako doma. Proč mě tento muž zavolaal, abych

jako ve snu – slyšet ho zpívat tu stejnou mantru, kterou jsem slyšel z písně Matky Gangy. Jak často jsem si zpíval tuto mantru od toho dne v Rišíkěši, kdy mi ji řeka vyjevila! Páteří mi projelo

„Zpíváme mahá-mantru neboli vznešený zpěv osvobození.“

Potom popsal jméno *Hare* jako vzývání Rádhy, božské energie či ženského protějšku Pána. „To ona je zdrojem a dárkyní lásky

k Bohu. *Krišna* je jménem Boha, které znamená, že On je všepřítalivý. A jméno *Ráma* znamená, že Pán je nejvyšším poživatelem a že uděluje nekonečnou blaženost těm, kteří Mu dávají svou lásku. "Pokračoval ve vysvětlování, že transcendentální zvuková vibrace očisťuje srdce od sobeckých tužeb a probouzí naši původní přirozenou lásku k Bohu, a tím přináší duchovní štěstí.

„Zatímco zpíváme mahá-mantru,“ řekl dále Šríla Prabhupáda, „modlíme se k Bohu: 'Prosím, zaměstnej mě ve Svě láskeplné službě, navždy.'“

Má mysl odlétla zpět do Himálaje k té skále v Matce Ganze. Konečně jsem porozuměl. Toto byla jména toho překrásného modrého chlapce hrajícího na flétnu, tomu, který se přede mnou zjevil na tom obrázku. A On je podobou Boha. Po celou tu dobu jsem zpíval mantru a meditoval nad obrázkem a neměl tušení o jejich spojení. Nyní Šríla Prabhupáda velice jednoduše vyjevil ono posvátné tajemství, nad kterým jsem tak dlouho přemýšlel. Má mysl se vznášela v úžasu, když jsem sledoval, jak se odkrývají dobrodružství mé cesty za poznáním.

S úsměvem jsem znovu upřel svou pozornost na slova Šríly Prabhupády. Přesvědčivě vysvětloval, že skutečné náboženství není vlastnictvím žádné sekty, kasty nebo vyznání, ale přirozenou povahou všech živých bytostí. Naši přirozenosti, řekl, je milovat o Boha, ale tato láska je od nepaměti zapomenuta. Tato láska k Bohu musí být bezpodmínečná, aby zcela uspokojila vlastní já. „Jsme duše,“ řekl, „ale v nevědomosti ztotožňujeme

s vlastním já toto dočasné tělo.“ Začal vysvětlovat, že příčinou všeho utrpení je zapomenutí na náš vztah s Bohem, a jak toto vědomí lze snadno probudit zpíváním jmen Boha. Hlasem po okraj naplněným soucitem naléhavě žádal publikum, aby toto poselství přijalo s vážností.

„Tento proces,“ řekl, „který znovuobnovuje naši dřímající lásku k Bohu, se nazývá *bhakti jóga*.“

Když Šríla Prabhupáda mluvil, slyšel jsem hlas ve svém srdci pronést, *to je tvůj guru*.

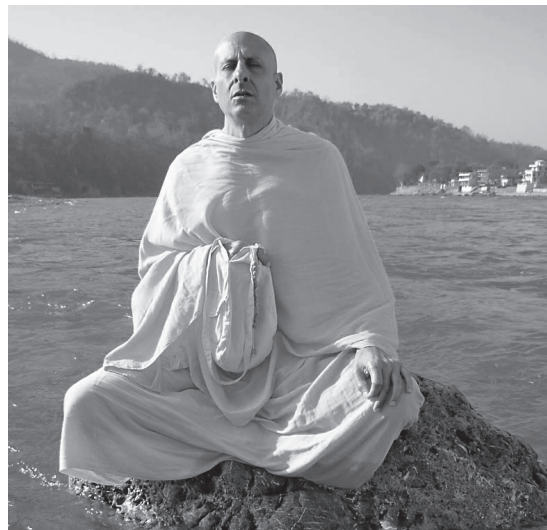
Ale má mysl to nedokázala přijmout. Mezi mým mozkem a srdcem se strhla bitva.

V minulosti jsem potkal tolik světců a guruů, a ještě víc jich potkám v budoucnosti. Nesmím být ukvapený. Toto je nejdůležitější rozhodnutí v mém životě. Musím si být jistý, než se odevzdám nějaké konkrétní cestě.

Má mysl bitvu vyhrála a já, stále zmatený, jsem pustil z hlavy nápad, že bych byl připravený vybrat si gurua.

Po přednášce, když odcházel, se Šríla Prabhupáda zastavil přímo přede mnou. Kolem nás se shromáždil kypící dav a má mysl explodovala vzrušením. Spontánně jsem padl na kolena a natáhl ruce, abych se dotkl jeho nohou. Hromový hlas zařval: „Nikdo se nedotýká Prabhupádových nohou.“ Zasažen studem jsem stáhl ruce pryč. Ale Šríla Prabhupáda zhluboka pohlédl do

mých očí. Vnímal jsem, že může cítit bolest mého zahanbení a že cítí zodpovědnost za řízná slova svého žáka. Pocítil jsem vlnu náklonnosti, která z něho prýštila. Potom se zářivým úsměvem vlídně řekl: „Můžeš se dotknout

Má mysl odlétla zpět do Himálaje k té skále v Matce Ganze

mých nohou.“ Cítil jsem úlevu i poctu a dal jsem si na hlavu prach z jeho nohou. S láskou mě pohladil po hlavě a pozval mě, ať s ním chodím sedávat na jeviště každé ráno a večer. Jeho laskavost mi vzala řeč.

Dalšího rána po přednášce jsem čekal v řadě se stovkami lidí na snídani, populární indickou sladkost jménem *halava*. Nejedl jsem celý den a měl jsem hlad. Konečně jsem po asi hodině došel na začátek řady, kde jsem dostal do ruky kelímek z listu, který přetékal čerstvou horkou halvou. Jaké pozhřebání! Už jsem se nemohl dočkat. Ale zčistajasna po halvě někdo chňapnul a byla pryč. *Co se to děje?* Rychle mě zaplavil adrenalin a žaludek za-

hořel znepokojením. Ohlédl jsem se. Spatřil jsem téhož oddaného, který mě včera večer přivedl na jeviště, s mojí halvou v ruce. Jmeno-
val se Gurudás.

„Tohle nebudeš jíst, že ne?“ ze-
ptal se.

„Myslel jsem si, že budu.“ Řekl
jsem poněkud rozhorleně.

Přímo před mýma očima po-
dal mou dlouhou očekávanou
snídaní někomu jinému. Potom
mě uchopil za ruku a odtáhl
 pryč. O pár chvil později jsem
byl usazen za jevištěm, kde přede
mě položila klidná američanka
jménem Málátí Déví talíř. Byla
to hostina s dvanácti druhy du-
chovního vegetariánského jídla.
Gurudás se usmál: „Tohle je pro
tvoje zdraví lepší. Jen jsme tě
chtěli udělat šťastným.“ Prohlédl
si mě a směle prohlásil: „Ty jsi
oddaný. Jednoho dne tomu po-
rozumíš.“

Bokem seděl jeden americký
oddaný jménem Šjamasundara,
který se mnou zapředl přátel-
ský rozhovor. Mluvílo se s ním
tak snadno a já měl zvláštní
pocit, že toho člověka odněkud
znám. Náhle mi svitlo. To je ten
mnich, se kterým jsem se setkal
v klubu Cosmos v Amsterdamu.
Ten, co mi nalil do ruky ovoce
s jogurtem, když se mě ptal,
jestli chci duchovní jídlo. Když
jsem mu to připomenul, hlasitě
se zasmál a řekl: „Ó, to jsi byl
ty. Všichni ostatní měli nějakou
misku. Promiň.“ Když jsme mlu-
vili, jeho žena Málátí nosila víc
a víc posvátného jídla, až jsem ji
prosil, ať přestane. Mezitím na
jevišti dováděla a skotačila jejich
čtyřletá dcera Sarasvatí. Její krás-
né blondaté vlásky, neposedné
modré oči a nevázané nadšení
přiváděly Indy do úžasu. Vstře-

bával jsem do sebe tu podívanou
a nadšeně přerušoval svůj půst.

Je řečeno, že svatá osoba je tak
čistá, že on či ona působí jako
dokonale čisté zrcadlo. Pokud se
přiblížíme k takovému zrcadlu,
můžeme vidět jak krásu, tak ošk-
livost uvnitř sebe sama. Naše víra
a pochyby, ctnosti a hříchy, síla
a slabosti se vyjeví. Je to zároveň
radostná i bolestná zkušenost.
Taková, jakou jsem zažíval v pří-
tomnosti Šríly Prabhupády.

Jednoho večera během jeho
přednášky mě vážnost jeho vy-
stupování přiměla k otázce týka-
jící se mé vlastní upřímnosti.

*Jak opravdové jsou mé po-
hnutky? Přijímám zodpovědnost
za svůj vlastní život a za životy
ostatních? Proč jsem ještě nenalezl
nějakou konkrétní cestu? Je to
ze strachu z odevzdání se nebo
z lehkovážnosti? Do jaké nejisté
budoucnosti mě takový život do-
vede?*

V okamžiku, kdy mi hlavou
běžely tyto myšlenky, se ze svého
vyvýšeného sedadla, v přítom-
nosti tisíců přihlížejících, zadíval
Šríla Prabhupáda upřeně do
mých očí. Uzamčen jeho pohle-
dem jsem cítil, že obrovský dav
se ztrácí v mlze. Připadalo mi, že
kromě jeho a mě nic neexistuje.
Mohl jsem vnímat, jak jeho oči
pronikají do hloubky mé duše
a tiše promlouvají do mého srd-
ce: *Neplýtvěj drahocenným časem.
Krišna na tebe čeká.* Zachvěl jsem
se vděkem, ale věděl jsem, že
brzy odejdu. V mé zmatenosti
jsem to považoval za nejpoctivěj-
ší věc, kterou jsem mohl udělat.

To, co jsem s ním v tyto dny
zažil, bylo neuvěřitelné, ale moje
víra byla stále jako loď bez kot-

vy na rozbouřeném moři. Můj
strach z odevzdání se a neklid
v srdci, který mě táhl dál, abych
viděl další místa a potkal víc
osvícených bytostí, mě nutil
k tomu, abych se pohnul jinam.
Ano, myslel jsem si, *upřímnému
přijetí konkrétní cesty či gurua
musí předcházet hluboké pře-
svědčení jak v mé inteligenci, tak
v srdci.* Věřil jsem, že Bůh mi na-
koniec vyjeví můj osud.

Přemožen moudrostí a sou-
citem Šríly Prabhupády jsem si
předtím než odejdu z Bombaje
chtěl koupit jeho knížku Krišna.
Neměl jsem žádné peníze a tak,
abych si ji mohl dovolit, jsem se
vydal do ulic Bombaje žebrat.

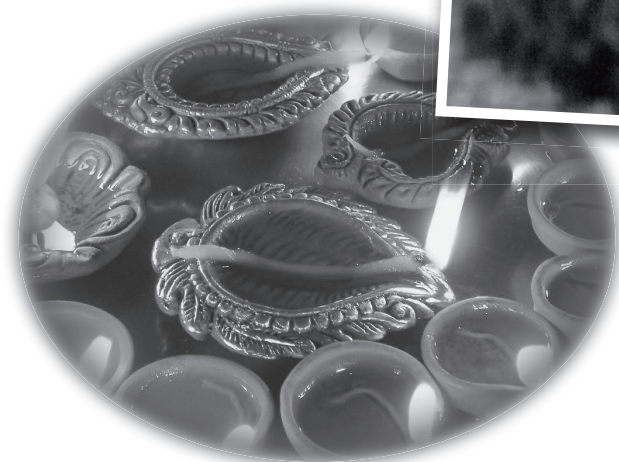
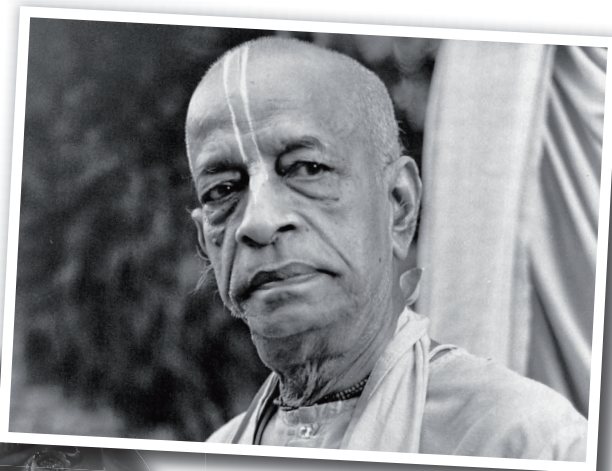
Ale příliš jsem se styděl na
to, abych byl dobrým žebrákem.
Utrápený a ustrašený jsem se
snažil, ale nedokázal jsem získat
dost. Poslední den festivalu mě
před Šrílu Prabhupádu přivedl
jeden z jeho žáků. Stál v sluneční
záři před stanem. Hlavu měl
trochu nakloněnou nahoru, rov-
ná záda, a oběma rukama držel
rukojeť své dřevěné hole, kterou
se dotýkal země mezi svýma no-
hama. Velkýma očima se upřeně
zahleděl do mých a dolů stažený-
mi rty zdůrazňujícími jeho vážné
chování se zeptal: „Ano?“

Žák řekl: „Tento chlapec chce
tak moc vaši novou knihu, že
žebrá na ulicích s nadějí, že si ji
pak bude moci koupit.“

Šríla Prabhupáda byl tak dojatý,
že mi vlastníma rukama dal je-
den výtisk té knihy. Očima zapla-
venýma laskavostí mě pohladil
po hlavě a tiše řekl: „Mockrát ti
děkuji.“

Mockrát ti děkuji, znělo ozvě-
nou v mém srdci. S úctou jsem
sklonil hlavu.

Pokračování příště 🍀

Vaišnavský kalendář

- 29.10. odchod Šrí Murári Gupty, začíná měsíc Kártik,
začíná 4. měsíc Čáturmásji (půst od urad dálu)
- 4.11. Šríla Naróttama dása Thákura, odchod
- 7.11. zjevení Rádhá Kundu, snána dána, Bahuláštami
- 10.11. Ramá Ékádaší, přerušení 11.11. od 7:09 až 8:59
- 13.11. Dípávalí
- 14.11. Góvardhana púdža, Gó púdža, Gó Krida (uctívání kopce Góvardhana)
- 17.11. odchod Šríly Prabhupády (půst do oběda),
- 20.11. Gópáštami, Góstháštami, Šrí Gadádharma dása Gósvámí, odchod,
Šrí Šrínivása Áčárja, odchod
- 23.11. Šríla Gaura Kišóra dása Bábádží, odchod (půst do oběda)
- 24.11. Vjandžuli Mahádvadaší, drží se púst za Utthana Ékádaší,
přerušení 25.11. od 7:31 do 8:09
- 28.11. Tulasí Šálagráma Viváha (svatba), konec Kártiku a Čáturmásji
- 9.12. Utpana Ékádaší, přerušení 10.12. od 7:50 do 10:33

Možná nechápeme, co je na tom špatného...

Smyslové požítky naše touhy nikdy skutečně neuspokojí. Karmí říkají, čím víc, tím lépe. My říkáme, čím méně, tím víc. Pokud člověk následuje filozofii čím víc, tím lépe, bude nakonec rozčarován.

Nikdo nemůže dosáhnout skrze hmotnou energii úplného uspokojení. Ve skutečnosti opak je pravdou. Materialisté na konci docházejí ke stejnému závěru. Pochopí, že jejich filozofie nikdy doopravdy nefungovala. Moje vlastní dobrá matka, Bůh jí žehnej, je toho dobrým příkladem. Byla ateistka, nebo v nejlepším případě agnostička. Byla vědecky zaměřená, byla toho názoru, že duše neexistuje, že není Bůh, který vše ovládá. Pokaždé jsme se spolu dohadovali a nikdy jsem ji nemohl přesvědčit. Máme jedno anglické přísloví: „Člověk přesvědčený proti své vůli si stejně myslí svoje.“

Ale před několika lety mi matka zatelefonovala. Byly dvě hodiny ráno, v Londýně, telefonovala mi ze San Francisca. Řek-

la: „Synu, chci, abys mě zavezl do Vrindávanu.“ Zeptal jsem se: „Co? Ty už zase piješ, mami.“ „Ne, já chci jít do Vrindávanu.“ „Mami, jsou dvě hodiny ráno. Zavolám ti za pár hodin, až vstanu.“ „Ne, počkej, poslouchej, musím jít do Vrindávanu teď.“ „Mami, vždyť ani nevíš, kde je Vrindávan. Ty jsi musela pít whisky,“ a zavěsil jsem. Vstal jsem v pět hodin ráno a zavolał jí nazpátek. Telefon zvedl můj bratr. Neviděli jsem se hodně let. „Můžu mluvit s mámou?“ zeptal jsem se. Ticho. „Můžu mluvit s mámou?“ Ticho. „Můžu mluvit s mámou?!“ řekl jsem důrazněji. Můj bratr začal plakat. „Právě zemřela.“ „Vždyť jsem s ní jen před pár hodinami mluvil...“ „Právě zemřela na rakovinu.“

„Cože? O tom jsem nevěděl.“ „Nechtěla ti to říkat. Nechtěla ti přidělovat starosti.“

„Můj Bože. Co říkala, když odcházela?“ Moje matka byla ateistka.

Říkala: „Nenaříkejte pro mě. Nejsem tohle tělo. Jsem duše. Jdu ke Kriš-no-vi...“

„Ale tohle nebyla matčina filozofie.“

Bratr řekl: „Poslechni si tohle. Před šesti měsíci šla k doktorovi,

protože měla bolesti. Dozvěděla se, že má nevléčitelnou rakovinu. Musela čelit hroživé skutečnosti. Sedávala v houpacím křesle na verandě a přemýšlela o smrti. A jednoho dne si mě zavolala a řekla: 'Přemýšlela jsem o všem a musím říct, že filozofie, kterou jsem následovala celý svůj život, mi nedává žádnou útěchu. To, že zemřu a se vším bude konec. Jdi do garáže a přines tu knihu, co poslal tvůj bratr, jak se to jmenuje... Bhagavad-gítá. Musí existovat nějaká jiná filozofie, která mi dá klid mysli.'“

Její materialistická filozofie nedávala smysl, když se začala přibližovat smrti. V posledních chvílích pochopila, že její filozofie nic neobjasňuje. Proto poprosila bratra, aby jí přinesl Bhagavad-gítu.

Aniž bych to věděl, četla tuto knihu každý den po šest měsíců. A nejen, že ji četla. Studovala ji, zaškrtávala si v ní, dělala si výpisky, zvýrazňovala barevnými fixy, zapisovala si odkazy. Já tu knihu viděl. Velice často tam měla po-

známku: „Zeptat se Briana.“ To jsem já. Tak mě pojmenovala má matka.

Pak řekla mému bratrovi: „Slyšela jsem, že tvůj starší bratr má Tape Ministry (kancelář, která vydává kazety s jeho nahrávkami, pozn. překl.). Objednej mi 300 kazet.“

Objednala si kazety, ty přišly, koupila si kazetový přehrávač s velkými sluchátky a každý den seděla v houpacím křesle a s Bhagavad-gítou v ruce naslouchala mé maličkosti. Poslouchala tam a zpátky přednášky a studovala Gítu a Prabhupádovy významy. A nakonec byla přesvědčená. Byla to velice inteligentní žena. Vysokou školu vystudovala s červeným diplomem. A nakonec se její inteligence do toho dostala a ona pochopila Absolutní Pravdu. Milostí Prabhupády, který ji přesvědčil skrze své významy.

Ze svého studia se dozvěděla, že prospěch z toho, že se člověk buď narodí nebo žije nebo zemře ve Vrindávanu, je zaručený návrat zpátky domů, zpátky k Bohu. Proto někteří sádhuvové přijímají slib, že nikdy neopustí dhám. Přijmou kšétra-sannjás. Kšétra-sannjás znamená, že nikdy neopustí dhám, ať se děje cokoliv. I kdyby onemocněl a měl jít do nemocnice v Dillí, raději zemře ve Vrindávanu. Prání mé matky na smrtelné posteli bylo jít do Vrindávanu. A já jí zavěsil telefon. Hanba mi. Cítil jsem se tak špatně.

Přijel jsem k ní a zašel jsem na pohřební službu, abych zaplatil za její zpopelnění. Něco kolem sedmi set dolarů. Vyšel nějaký muž a řekl mi: „Pane, je mi to velice líto. Doposud jsme nenaplnili urnu popelem, abychom

ho rozprášili do oceánu. Stále ten popel máme tady vzadu. Moc se omlouváme. Vzhledem k této naší chybě nemusíte nic platit, a my ten popel rozprášíme do oceánu během několika příštích dnů.“

Já jsem ale řekl: „Ne, to není potřeba. Dejte mi tu urnu.“

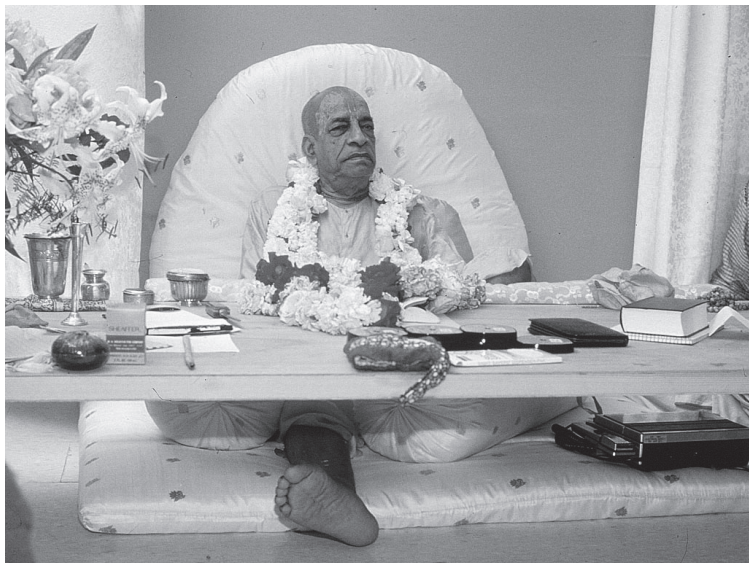
Za sedm set dolarů jsem zaplatil cestu do Vrindávanu a rozprášil popel do Jamuny, čímž jsem splnil mámino poslední přání jet do Vrindávanu...

* * *

Takže ti, kdo mají materialistickou filozofii, budou

mohli prodloužit svůj požitek. Prabhupáda vzpomínal, že byl jednou navštívit jednoho svého přítele, který byl na smrtelné posteli. Byl to obchodník. Slyšel ho, jak doktorovi říká: „Mohl byste mi prodloužit život o pouhých sedm dnů? Mám před sebou ještě nějaké obchodní jednání, které musím dokončit.“ Prabhupáda se smál: „Tito lidé si myslí, že jejich rodinné záležitosti, nebo státní záležitosti, se bez nich neobejdou. To je iluze.“

Prabhupáda citoval bengálské přísloví týkající se této pošetilosti. „Král je mrtev. Ať žije král!“ To znamená: „Nebud připoutaný.“ Proto je třeba na konci života za-

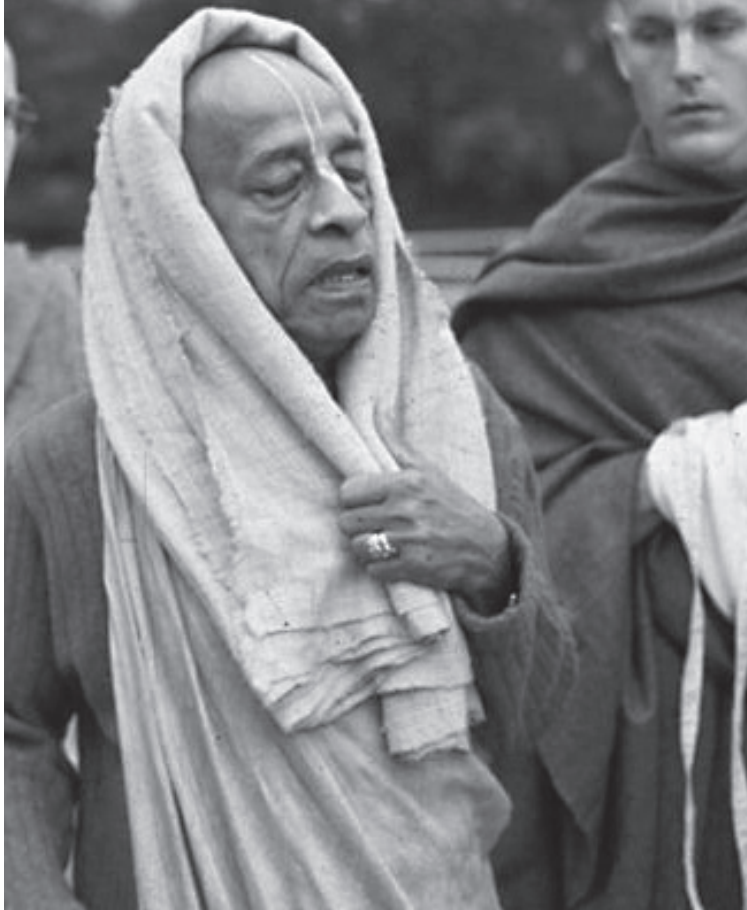

Prabhupáda varoval Gándhího, ať zanechá politiky dřív, než bude pozdě

nakonec zklamání, pokud nemají syna, který je oddaný a který jim dal do knihovny Bhagavad-gítu, tak si dovedu představit ten strach, který je obestře, když budou čelit smrti. Jejich materialistické touhy jsou někdy tak silné, že i když jsou tváří v tvář smrti, neustále se snaží to nějak zařídít, aby si

nechat všech plánů ve prospěch toho největšího plánu – rozvoje vědomí Krišny. Měli bychom se všeho vzdát dobrovolně kvůli vyššímu principu – seberealizaci. Než nám to násilím odebere smrt

Je velice těžké zbavit se sklonu ke smyslovému požitku, který v sobě máme po milióny životů. Pokud to někdo dokáže, má naše dandabats.

a zahanbí nás. Když nám to bude odebráno silou, budeme křičet: „Ne, ne, ne!“ „Ano,“ řekne Jamarádž. Tak zahanbující. Lépe je se toho vzdát dobrovolně před tím, než zemřeme.

Jako když Prabhupáda psal Gándhímu. Jistě všichni znáte Gándhího, byla to známá politická postava. Světec. Prabhupáda neustále zvažoval, jestli byl politickým světcem, či svatým politikem. Gándhí s sebou neustále nosil Bhagavad-gítu.

A citoval z ní. Často pro politické důvody. Nechceme ho nijak kritizovat, protože je zřejmé, že nebyl obyčejnou osobou. Přesto jeho duchovní pochopení nebylo zcela zralé a Prabhupáda jako osamělý sádhu mezi mnoha tisíci sádhu ve Vrindávanu mu napsal: „Neustále s sebou nosíte Bhagavad-gítu. Tak následujte pokyn *sarva-dharmán parityadžja, mám ékan šaranan vradža ahan tván sarva-pápébhjó mókšajíšjámí má šučah*. Učte lidi

ve vašem významném postavení skutečnou esenci Gíty – odevzdejte se Křišnovi. Tím uděláte velkou službu lidstvu. To je skutečné poselství Bhagavad-gíty a vy jste v postavení, ve kterém vám budou lidé naslouchat.

Tak prosím, prosím, učte skutečnou Gítu. Takovou, jaká je. Zanechejte politiky. Politika není nic dobrého, je plná nepřátel. Staňte se světcem. Dříve, než vás přemůže krutý osud. Odevzdejte se, staňte se sádhuem, veďte lidi jako skutečný příklad.“ Ale Gándhí buď ten dopis nikdy nedostal, nebo ho nečetl nebo neslyšel informace v dopise a dva týdny poté byl zabit politickým vrahem, hinduistou.

Je velice těžké zbavit se tady toho sklonu ke smyslovému požitku, který v sobě máme po milióny životů. Pokud to někdo dokáže, má naše dandabats. Možná, že jste zažili jako malé děti, že jste jeli na kole z kopce, a když se to rozjelo už příliš rychle, pochopili jste, že musíte zastavit, ale než jste stačili zabrzdit, už bylo příliš pozdě a převrátili jste se i s kolem.

Tak proč je tak těžké zbavit se našeho sklonu ke smyslovému požitku? Proč je pro nás tak těžké podmanit si naše hmotné touhy? Těmto popudům čelíme od nepaměti. To je, čemu čelíme. To není snadné. Proto Rúpa Gósvámí řekl, že oddaný musí být velice trpělivý. Protože to může trvat, než ta brzda začne fungovat.

Možná, že si zatím ani neuvědomujeme, že jedeme příliš rychle. Možná, že ani nechápeme nebezpečnost života věnovaného smyslovému požitku. Možná nechápeme, co je na tom špatného... ❧

GURUKULA

4/4

Přístup Gurukuly ke vzdělávání v souvislosti s výrokem: „Knihy jsou základ, kázání je podstata, praktičnost je zásada a čistota je síla.“

4. ČISTOTA JE SÍLA

A. Všechny činy musí mít nějaký motiv nebo cíl

1. V hmotném vědomí

- ▶ snaha užívat si hmotné přírody a panovat jí.
Nebo kvůli frustraci či hněvu se člověk uchyluje k impersonalizmu nebo voidizmu (zdánlivé vyhýbání se hmotným činnostem).
- ▶ žádná motivace k duchovním činnostem

2. V duchovním vědomí

- ▶ člověk jedná pouze pro potěšení gurma a Krišny
  - ▷ na základě principů daných Šrílou Prabhupádou
  - ▷ přejatých od gurma
  - ▷ potvrzených od starších a shromážděných vaišnavů
  - ▷ realizovaných praktickou službou
- ▶ pokud člověk pochopí vztah jednotlivé činnosti k vědomí Krišny, potom bude inspirovaný jednat
- ▶ pouze nahrazením hmotných cílů duchovními můžeme spatřit pokrok v duchovním pochopení
  - ▷ pokud jsou děti podmíněné hmotným standardům vychvalování a zisku, nebudou mít zájem či motiv pro duchovní život
  - ▷ vědecké vzdělávání má za cíl zbořit hmotná mylná pochopení života:
    - a. čistotou (uvnitř a vně)
    - b. přijetím autority
    - c. podřadnou službou

3. Pouze rozvojem pokorného a poddajného služebnického postoje můžeme přitáhnout pozornost Nejvyššího Pána, Krišny.

4. Pokud dítě vidí užitečnost svého vzdělávání se ve vědomí Krišny, potom bude rádně inspirované do studia.

5. Učení se je služba, dokud dítě nebude mít služebnický postoj, nebude ochotné se učit. Poznání je přirozené postavení duše a dotazování se je povahou prvotřídní zbožné duše (gjáni).

B. Dítě očištěné principy služby, společností (vrstevníků, učitelů, starších atd.) a sádhanou může vážně přijmout vědecký proces vzdělávání a mít dobré výsledky.

C. A na závěr – dítě, které je stále připoutané k moderní společnosti, přátelství a lásce, nebude schopné zaměstnat sebe sama ani ostatní v oddané službě Pánu.

Čistota znamená, že člověk nesmí mít v srdci hmotné tužby, z nichž sex je nejhlavnější. Gurukula znamená učit celibát. Pokud člověk striktně následuje tento proces, bude schopný ovládnout sexuální touhu a zadržet semeno v těle. „Zdvíhají semeno směrem k mozku. Proto se nazývají úrdhva-réťasah, ti, kteří zdvíhají. Semeno je nesmírně vzácnou látkou, neboť jógi, který jógovými cvičeními pozdvihne semeno až k mozku, dokáže úžasné věci.“ (ŠB 4.8.1., význam)

Ten, kdo uchovává semeno v těle, rozvine velké odhodlání k vykonávání pokynu gurma. Rozvine dobrou paměť a schopnost přesvědčit a ovlivnit ostatní. Bude mít čistotu a sílu přivést mnoho lidí do vědomí Krišny. Kde jinde než v gurukule by měli být takoví lidé vychováni? 🙏

HARINÁM MANDIR

V září několik oddaných vedených Nílou Mádhavou prabhuem, dlouholetým sankirtan oddaným a kazatelem, otevřelo nové Hare Krišna centrum v Zenklově ulici na Praze 8.

Harinám Mandir se chce zaměřit především na „juga dharma“, zpívání svatých jmen Krišny. Podle přání Bhaktivaibhavy Svámího by mělo být Hare Krišna středisko nejen v každém městě a vesnici, ale i v každé městské čtvrti. Toto by mohl být dobrý začátek. Hodně štěstí!

MEZINÁBOŽENSKÝ TÝDEN

Společnost pro mezináboženský dialog pořádá od 18. do 27. listopadu Mezináboženský týden, určený pro společné setkávání věřících různých náboženských tradic, ale také k jejich setkávání s veřejností.

Cílem je alespoň tento jeden týden v roce věnovat intenzivnímu setkávání a poznávání nových přátel z jiných náboženských směrů, jejich nábo-

ženských zvyklostí, víry i stylu běžného života.

Hnutí Hare Krišna, tradiční partner mezináboženského dialogu, otevřít nejen tento týden své dveře zájemcům z celého spektra vztahů mezi Bohem a člověkem k návštěvě některého z našich středisek.

Kdokoliv, kdo by se rád zúčastnil těchto obřadů, meditací nebo se seznámil s běžným životem oddaných Krišny, si může přijít na vlastní kůži vyzkoušet, že Bůh je jen jeden a že rozumí upřímné modlitbě, ať se rozléhá mešitou, kostelem, chrámem či posvátným hájem.

Program pro veřejnost se koná v neděli od 14 hodin v Centru pro vědecká studia v Lužcích u Berouna, v kazatelském centru Prabhupád Bhavan v Brně a v Námě Hatta centru Čakra Lutotín, na farmě Krišnův dvůr v Městečku u Benešova od 13 hodin, a každou středu v Góvindě v Soukenické a čtvrtek Na hrázi od 18 hodin (bližší informace najdete na www.harekrsna.cz).

ŠÁSTRA DÁNA

V létě 2012 distribuoval program Šástra Dána knihy do přibližně padesáti knihoven okresu Mladá Boleslav. Bylo v nich umístěno více než 300 knih Šríly Prabhu-pády. Některé obce jsou větší a mají větší počet čtenářů, jiné obce tolik čtenářů nemají. Ale knihy musí být k dispozici v „každém městě a vesnici“, to je motto programu Šástra Dána.

Děkujeme opět Purušótamovi Kšétrovi prabhuovi za úžasnou pomoc při rozdávání těchto knih do jednotlivých obcí. Na detaily toho, jak to dělá, se jej můžete osobně zeptat. Má mnoho veselých a duchovních příběhů, o které se rád podělí.

Děkujeme ale také všem přispěvatelům tohoto programu, díky kterým jsme mohli knihy nakoupit. Kdokoli by chtěl tomuto programu pomoci, zde je číslo účtu: 2000101126/2010

Váš služebník
Ačjuta Gótra dás
(www.sastradana.cz)

Strhující příběh, strhující vypravěč

RÁMA KATHÁ
NA KRIŠNOVÉ DVOŘE

Koncem srpna vtáhl po několik dnů do svého strhujícího vyprávění prastarého eposu Rámájana Lókanáth Svámí. Nejprve na farmě a potom v chrámu v Lužcích. Jeho neopakovatelný osobitý styl podtržený sitárem bhakty Josefa rozehrál před našima očima prastarý příběh o Šrí Rámačandrovi a Šrímatí Sitádévi.

Na Rádháštamí měla Božstva překrásné šaty z květů

Na farmu se za svým duchovním bratrem přijel podívat i Bhaktivaibhava Svámí.

Cestou na Kírtan mélu, kam posléze oba výše zmiňovaní maharádžové odjeli, se v chrámu v Lužcích, stejně jako vloni, zastavil Džanánanda Gósvámí.

VZÁCNÍ HOSTÉ

Několik dnů od 12. do 19. listopadu stráví v Čechách Smita Krišna Svámí. Góvardhan púdžu prožije v Nových Sadech, pak pojedje na farmu a poslední dva dny včetně nedělního programu bude hostem v chrámu v Lužcích.

5. prosince přiletí na svou vjásapúdžu, která proběhne v Lutotíně, Dánavír Gósvámí. Zdrží se až do 17. prosince a podle plánu by měl navštívit i další střediska.

ODKAZ DÁVNÉ INDIE

Díky pozvání bhaktin Markéty představili oddaní védskou moudrost a zpívání mahá-mantry v Polici nad Metují. Cestou do Police se zastavili v Hradci Králové, kde uspořádali dvouhodinový harinám. Harinám také proběhl před Národní technickou knihovnou v pražských Dejvicích.

Dvakrát se hnutí Hare Krišna představilo na zámku v Horní Libchavě. Na první z akcí, nazvané Kulturní smíření zámku, se zjevily i triapůlmetrové podoby Pána Nrisimhadéva a Hiranjakašipua, které pořadatelé přivezli až z jižní Indie.

Díky neúnavnému nadšení bhakty Dana z neratovické Čajovničky se svaté jméno, pokyny

z Bhagavad-gíty a prasádam rozdává pravidelně každý měsíc i tam.

Děkujeme všem oddaným i přátelům Krišny za každou, třeba i drobnou pomoc....

NAHRÁVKY Z NEDĚLNÍCH KURZŮ BHAKTI-JÓGY

Pro oddané a přátele Krišny, kteří se nemohli účastnit některého z nedělních kurzů bhakti-jógy, jsme na našich webových stránkách umístili nahrávky z těchto setkání.

Témata se týkají základů hygieny, tilaku, oblékání, poklon, ranního programu, tulasí áratí, džapy, vaření prasádam, harinámu, sedmi cílů ISKCONu, podstaty chrámů, farem, náma-hatty, žen ve vědomí Krišny, vánaprasthy,

sannjásu, etikety a spousty dalších zajímavých aspektů oddané služby...

NA VLNÁCH ROZHLASU

Koncem srpna se Trilókátma prabhu zúčastnil hodinu a půl dlouhého povídání s hudebníkem Martinem Kratochvílem na vlnách Českého rozhlasu v pořadu Noční Mikroforum, kde odpovídal na základní otázky týkající se hnutí Hare Krišna.

Velice zajímavý program si můžete poslechnout na <http://prehravac.rozhlas.cz/audio/2706135>

ROZDÁVÁNÍ PRASÁDAM

Nejrůznější letní hudební, filmové nebo i jiné festivaly často nabízejí jídlo s láskou uvařené a obětované Krišnovi. Chodit na trutnovském festivalu na jídlo

VÁNOČNÍ HALVA, ZNOVU A ZAS!

Hare Krišna drazí oddaní a přátelé,

pominul čas letních dnů a v našich myslích se probouzí myšlenky na zimní maratón rozdávání knih Šríly Prabhupády.

Čas zimní, předvánoční, kdy jsou ulice plné nakupujících lidí.

Tedy, blíží se taky čas **vánočního rozdávání halvy v ulicích Prahy.**

Jako každý rok se na vás obrácíme s prosbou o podporu, jak duchovní, tak materiální.

Tento rok se pokusíme znovu expandovat rozdávání halvy o další místa, to znamená o více ovoce, cukru, másla:) a tak dále.

Prosíme, zpívejte Hare Krišna

„ke Krišňákům“ patří k místnímu koloritu stejně jako indiánská čelenka letos zesnulého „náčelníka Havla“ nebo nekonečný kirtan. Letos zde oddané svou účastí podpořil mimo jiné i žák Šríly Prabhupády Gurudás prabhu.

Prasádam, které letos oddaní rozdávali opět pod vedením Mandalí Bhadry prabhua, bylo jako tradičně vynikající. A možnost ochutnat duchovní jídlo měli návštěvníci i dalšího obrovského festivalu Colours of Ostrava.

A také o více dychtivých rozdavačů sladkého nektaru. (na stolcích s halvou jsou samozřejmě také knihy Šríly Prabhupády).

Rozdávání horké halvy by se mělo tento rok uskutečnit 23.12.2012, tedy dva dny po konci světa:).

Máte-li zájem se jakýmkoliv způsobem zapojit do tohoto rozdávání, můžete se na nás kdykoliv obrátit telefonicky či mailem a domluvíme se.

Těšíme se!

Vaši služebníci
Vasudéva Nandana dása
& Pávaní déví dásí 739734077,
gudakeshajaya@gmail.com

OPĚT PŘIBYLÍ MALÍ VAIŠNAVOVÉ

Dalším manželům, kteří prošli několika lety sankirtanu a rozdali spoustu knih Šríly Prabhupády, se narodilo miminko. Ačjuta Gótra prabhu a Tungavidjá déví dásí, oba žáci Dánavíra Gósvámího, mají chlapečka, který se jmenuje Ghanašjám.

Džaj Nitái pojmenovali svého syna velkovýrobce prasádam z Nových Sadů Páda-Pankadža prabhu a jeho žena Páliká déví dásí, žáci Kadamba Kánany Svámího.

Všem blahopřejeme! 🙏

*Sledujte aktuální dění
a prohlédněte si více fotografií
na www.harekrsna-luzce.cz*

Na farmě je bláze

Možná se pousmějete z tepla vašeho útulného městského pokoje s vidinou horké vany a s vyhlídkou na klidný večer strávený s knihou. Je pravda, že něco takového byste na farmě Krišnúv dvůr těžko hledali, ale...

....*vandé guróh śrí čaranára vindam*... zpíváme společně v chladné chrámové místnosti a přitom přemýšlím, že si skočím ještě pro čadar. Vlhké dřevo, kterým občas topíme, nemá příliš velkou výhřevnost, ale budme rádi, že máme alespoň to. V půl páté ráno přeci jen ještě sluníčko nehřeje... Pohled na Śrí Śrí Nitái-Gaurángu mě ale vždycky přesvědčí, že stojí za to vstát ve čtyři a běžet na mangala... Dnes ráno vypadají zamyšleně, podobně jako *púdzáři*, který právě sešel z oltáře a chystá se vybírat šaty a šperky, které budou mít Božstva na sobě. Dnes a zároveň každý druhý den má tuto službu na starosti Varnášram prabhu

– chrámový prezident, *púdzáři*, kuchař a manažer v jedné osobě. Asi se divíte stejně jako já, jestli je skutečně možné zastávat tolik funkcí najednou, ale život na farmě vám odpoví, že ano.

Varnášram prabhu starostlivě vybírá vhodné doplňky k zelené barvě šatů a přitom poslouchá, o čem se s ním přišel poradit Préma Datta prabhu – hlavní farmářský zemědělec, který sem nakukuje z chodby před *púdzáři* místností. Varnášram prabhu měl mnoho let na starosti také

zemědělství, a proto je radno se s ním chodit radit :). Navíc se každý rok účastní sjezdu farmářů z celé Evropy v Novém Vradža Dhámu v Maďarsku, kde si oddaní vyměňují realizace a předávají zkušenosti ze svých středisek. Maďarská farma samotná je pro naši farmu velkou inspirací a podporou.

I když je časná ranní hodina a většina oddaných se věnuje osobní meditaci na růženci, přesto je třeba podojit kravičky, nastartovat traktor a učinit spoustu

Varnášram prabhu zaduje na lasturu

„Jaro, léto, podzim, zima, na farmě je vždycky prima“

Program pro hosty s velkou vegetariánskou hostinou každou neděli od 13h.

Farma Křišňův dvůr

Městečko u Benešova

www.krisnuvdvur.cz

dalších farmářských věcí, které má na starosti právě Préma Datta prabhu se svojí ženou Padjávalí a malým Góvindou – ten sice zatím nedojí, ale v traktoru s tátou ho potkáte celkem často.

Nesmím zapomenout na Vrindakundu gópi, která se o kravičky a ranní a večerní dojení stará téměř se železnou pravidelností. V rámci farmářské nálady se ovšem 2x do týdne promění v pomocníka *púdzářiho* a stejně tak 2x do týdne uvarí Křišňovi a všem oddaným oběd. Aby toho nebylo málo, několikrát za měsíc ji také můžete potkat v kuchyni i v neděli, kdy se svojí až průsvitnou postavou rozpaluje všechny plotny, do bublajících hrnců nadšeně sype různé druhy koření a s úsměvem jí vlastním míchá

obrovský hrnc s horkou halvou. Nedivte se – chystá totiž nedělní hostinu!

Aby motory pěkně šlapaly a vůbec „práce všeho druhu“ od zemědělství přes dílnu až po vodní čerpadlo zajišťuje čerstvě zasvěcený chrámový komander Švéta Varáha prabhu. Pod jeho laskavým dohledem oddaní poutivě uklízejí své věci na místo a v případě jakéhokoliv technického problému u něj okamžitě vyhledají útočiště. Nutno dodat, že je Švéta Varáha málokdy zklame.

Po krátké rozmluvě se Varnášram prabhu znovu věnuje náhrdelníkům a náušnicím. „Budou dnes turbánky?“ ptá se, a je to častá otázka, která směřuje na pomocníka v *púdzáři*. V podrob-

nějším popisu to znamená, jestli dnes pomocník bude tvořit turbany pro Božstva podle vybraných šatů, nebo zda má *púdzáři* sáhnout po korunách. Pro dnešní ráno jsem pomocník já, a i když je příprava turbanů časově a většinou i mentálně náročná akce (povedou se? hodí se tohle? atd...), souhlasím – protože mít možnost osobně sloužit Nitái-Gaurángovi je vždycky hodně poučné, někdy očištné a často i vzrušující☺.

Na farmě nás bydlí asi 15 osob včetně dětí a vždycky, když na tuto otázku odpovídám hostům, v duchu si říkám, že se nejspíš diví, proč říkám „asi“ 15. Ale faktem je, že určitě přesné číslo, kdo vlastně na farmě bydlí stále a kdo jen občasné, je dost těžké.

Pravidelně sem dojíždí pomáhat hodně hostů a naopak někteří z „farmářů“ (jak se možná trochu nadneseně nazýváme) zase odjíždí pomáhat přes týden ven – jako třeba Madhusúdan prabhu – který pravidelně každé pondělí jezdí pomáhat podmíněným duším z celého světa najít jejich ztracený vztah k Bohu. Nejčastěji ho najdete u Anděla nebo na Florenci – zářivý človíček v oranžovém oblečení – nabízí knihy Šríly Prabhupády a nešetří nikoho. Přes víkend se promění v bodrého farmáře s jasným cílem (například .... hmm vlastně mě napadá, že se ho budu muset zeptat, na čem teď pracuje...) a potkáváte ho v holínkách se zarputilým výrazem.

„Můžu poprosit o táč?“ je další otázka dnešního *púdžářiho* Varnášram prabhua. Blíží se totiž patnáctá minuta po sedmé hodině a to znamená, že se bude slavnostně otevírat oltář a nabízet Božstvům vonné tyčinky a dva krásné květy. Rychle mu tedy vše

podávám a on mizí za závěsem na oltáři. Potom se opět vynoří, zaduje na lasturu a TEĎ... máme možnost zhlédnout čerstvě vykoupaná Božstva, oblečená do nových šatů, se zářivými šperky a lotosovými úsměvy a také s novými turbánky... (Krišno, snad se Ti budou líbit – modlím se).

Z chrámové místnosti se line *kírtan*, já domývám nádoby v *púdžáři* místnosti a z kuchyně o patro níž se zase line vůně (ale pozor, nečichat – zatím je to určeno pouze Krišnovi), která napovídá, že čas určený k obětování jídla a naší oddanosti Krišnovi se nezadržitelně blíží. Dnes vaří Madhumangal prabhu – další z „vícefunkčních“ oddaných na farmě – hlavní *púdžáři*, kuchař a vedoucí Bhakta programu. Zkušenosti pro svůj posledně zmiňovaný post získával v Indii, kde se přímo v Májápuru na dva měsíce zapojil do pravidelného denního režimu zdejších *guru-*

kulců. Na jeho otázky mu po celou dobu pobytu odpovídal se svojí pověstnou důsledností a přívětivostí sám Priti Vardhana prabhu, ředitel místní školy Bhaktivedanta Academy.

Po přednášce se sejdeme u snídaně. Bhakta Jirka se svým neproniknutelným výrazem slouží *prasádam* na straně *prabhuů*. Tento „včelař“, kterého nejčastěji potkáte s prkýnky na včelíny nebo v kuchyni, jak odevzdaně myje hory hrnců, vás i tak občas překvapí vtipnou, jemně sarkastickou poznámkou, případně si u něj můžete objednat kila tvrdě odpracovaného medu.

Prabhuové u snídaně plánují, co bude dnes potřeba udělat, co je ve světě nového a hodnotí to z pohledu písem a výroků Šríly Prabhupády. Na straně *mátádžích* se misky plní rýžovou kaší a rozdávají se horké tousty se sýrem, o které se každý pátek (střídavě s pizzou) stará Ma-

Farma Krišnúv dvůr jako na dlani

nikundala déví dásí – čerstvá vedoucí kuchyně. Oddaní spokojeně chroupají tousty a uznale hodnotí snahu Manikundaly o různorodou kuchyni. Vedle pravidelných nákupů pro kuchyň se stará o zahrádku, farmářský butik a také v týdnu vaří pro všechny oddané.

„Něco přidat?“ ptá se právě příběhnuší Šjámagaurí déví dásí a nabírá *prasádam* pro sebe i svého manžela Mádhavánandu prabhua. Oba manželé jsou hlavními tvůrci nového farmářského prodejního sortimentu. Jen na trzích se týdně prodá kolem 2000 kusů těchto dobrot. A to nepočítám sankirtanové balíčky, které se potom rozdávají po celých Čechách.

Milostí Krišny jsou od loňského roku farmářské sušenky k mání i v některých prodejnách společnosti Relay. Jen si to představte – jste podmíněná

duše, nevíte nic o Krišnovi, sháníte cigarety, vlezete do trafiky („náhodou“ se to jmenuje Relay), koupíte „Marlborka“, dostanete chuť ještě na něco sladkého, uvidíte karobové sušenky, koupíte, rozbalíte, sníte a EJM... ochutnali jste prasádam :))) Konec pozemského bytí!

Mádhavánanda i Šjámagaurí jsou praktickou ukázkou toho, jak pokyn duchovního učitele, pravidelná sádhana a realizované poznání, mohou z mála vytvořit velké věci.

Po *prasádam* se všichni rozprchneme po 40ti hektarech pozemků farmy a jsme jen těžko k nalezení... V naléhavé situaci musíme někdy přikročit i k hledání se pomocí mobilní sítě. Tu a také mnoho dalších věcí má na starosti Rádhávallabha prabhu, který svým Krišna-vědomým analytickým pohledem na svět přivádí k úžasu mnoho odda-

ných. I když je Rádhávallabha prabhu konstitučně a inteligenčně spíše počítačový expert, pokud ho hledáte, vydejte se na zahradu „za koleje“. Má tam své vlastnoručně vybudované „permakulturní království“. Výsledky jeho celoročního úsilí se dají obdivovat už při sklizni – nádherně zelené mangoldy a závěsná rajčata (to aby se nemusela upevňovat tyčkami a plít) by mohly klidně sloužit jako titulní foto do prestižního časopisu o zdravé výživě. Pokud by vás zajímala přesnější čísla, co se týká počtu sklizených kil a druhů zeleniny – zajděte za ním – nebudete zklamáni přesnou evidencí.

Při odpoledním prasádam můžete zřetelně rozeznat lahodnou chuť farmářské zeleniny od kupované a vychutnávat společné posezení venku, v zeleném tichu, občas přerušeném zakřičením páva nebo vzdorujícího malého

Společnost oddaných prohlubuje duchovní poznání

Góvindy. Pokud máte štěstí, můžete si k obědu zakousnout čerstvě upečenou houstičku z naší vlastnoručně umleté mouky, o jejíž výrobu se v horku i mraze stará již roky Késíkantha prabhu. Samotnou výrobu této lahodné houstičky nebo žitného kváskového chleba má na svědomí můj manžel, bhakta Jarda. Bylo mu dáno tvořit rukama, takže pokud zrovna nepečte své slavné preclíky, můžete zaslechnout, jak se z půdních prostor farmy linou teskné tóny alt-saxofonu nebo flétny, na které právě cvičí.

Je tady zkrátka speciální atmosféra vytvořená spojením farmářského života i jednotlivých specifických oddaných a hlubokým poznáním, které máte možnost čerpat každý den z postojů a pokynů starších oddaných, jako je Varnášram prabhu a jeho žena Padmamukhí déví dásí, která před svým odletem do Indie mimo jiné vedla i pravidelná setkání pro *mátádží* a neúnavně odpovídala na naše filozofické nebo praktické otázky.

Naše farmářské řady v poslední době rozšířily přistěhovavší se Vaibháví déví dásí, Vénugíta déví dásí s dcerou Nitjou Maňdžáří a bhakta Petr.

Původně jsem chtěla vyjmenovat všechny oddané, kteří se podílejí na rozvoji Krišnova dvora. Jak jsem ale postupně psala jejich jména, zjistila jsem, že je to nesplnitelný úkol, protože mi na mysl přicházeli stále další a další oddaní, kteří žijí nejen v blízkém okolí farmy, ale kteří také pravidelně dojíždí ze všech koutů republiky. Jejich služba a odevzdání se Šrí Šrí Nitái Gaurángovi jsou pro mě velkou inspirací a proto by mě mrzelo,

Pastýřka krav Vrindakunda déví dásí s pomocnicí Džáhnavi

„Posvátná kráva“ - nově vytvořený blog a FaceBook stránka o důležitosti ochrany krav:

www.posvatnakrava.blogspot.cz

www.facebook.com/goraksja

Pokud byste měli zájem finančně podpořit ochranu krav na farmě Krišnův dvůr, bankovní účet je:

78-138 906 0267 / 0100.

Do zprávy pro příjemce prosím uveďte „krávy“.

Děkujeme!

kdybych v tomto výčtu na někoho neúmyslně zapomněla. Děkujeme jim všem z celého srdce za jejich podporu, neúnavnou službu a péči, kterou věnují Božstvům i oddaným, a tak přispívají k chodu celého střediska v souladu s heslem, které můžeme číst každý den na naší farmářské nástěnce: Božstva nejsou jedním z projektů farmy, ale farma je projektem **Božstev**.

Proto se mi nedivte, když vám říkám, že na farmě je prostě bláze :).

Můžete sem za námi přijet kteroukoliv neděli v roce, prohlédnout si farmu a okolí, poslechnout přednášku a ochutnat vegetariánské dobroty převážně z vlastních zdrojů. Program pro veřejnost začíná ve 13 hodin. ☺

Fazolkové sabdží

1/2
PŘÍPRAVA PANÝRU

Ingredience:

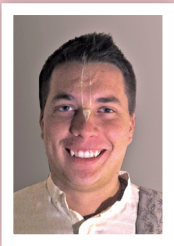
1 l plnotučného mléka (nejlépe bio)
0,5 l smetany 10%
šťáva z jednoho citrónu

Tento recept je původně mojí maminky, která je výtečná kuchařka. Od ní jsem se vlastně naučil vařit:). V jejím originálním receptu je místo sambar masaly rozpraskané černé hořčičné semínko a není tam tofu. Hořčičné semínko dodá sabdží trochu jinou chuť. Toto sabdží je totiž takovou kombinací mezi českou a indickou kuchyní, a to právě díky kopru a směsi indického koření. Pokud chcete chuť sabdží ještě trochu změnit, můžete do něho po obětování přidat nakrájenou a osmaženou Salvenatura klobásu.

Míry koření, soli a cukru jsou přibližné. Vařím „od oka“ a nevím přesně, kolik koření, soli a cukru tam dávám, takže míry můžete upravit dle vaší chuti.

Postup:

Recept poskytl
Gaura Hari dás

Při přípravě panýru doporučuji pro jistotu nedělat nic jiného. Na panýr je totiž třeba klid a čas. Doporučuji panýr dělat se smetanou, je potom takový jemnější a lahodnější. Citrónovou šťávu nemusíte zpracovat celou!

Mléko a smetanu dáme do většího hrnce se silným dnem na střední hořák naplno. Je důležité mléko se smetanou často míchat, aby se nepřipálilo. Jakmile začne mléko se smetanou vřít, necháme pořádně provařit a snížíme plamen na minimum. Začneme postupně přidávat citrónovou šťávu. Přidávejte šťávu po malých dávkách, abyste jí tam nedali zbytečně mnoho. Přidejte trochu šťávy, zamíchejte a nechte 1-2 min. odstát. Pokračujte takto do doby, kdy se začnou oddělovat kusy panýru. Poté přidávejte šťávu opravdu po troškách a vždy nechte minimálně 2 min. odstát. Chvilí totiž trvá, než kyselina kompletně zreaguje. Míchejte panýr velmi opatrně, aby se zbytečně neroztrhal. Jakmile se panýr oddělí od mléka a syrovátka bude mít průzračnou, lehce žlutou barvu, vypněte plamen hořáku a nechte 5 min. odstát.

S panýrem vždy nakládáme velmi opatrně. Připravíme si cedník s čistou utěrkou uvnitř a nějakou nádobu pod cedník na syrovátku. Panýr vyndáváme děrovanou naběračkou tak, abychom ho zbytečně moc neroztrhali. Zamotáme panýr do utěrky a cca 10 sec. proplachujeme vlažnou vodou. Tím dosáhneme toho, že panýr bude opět jemnější. Utěrku s panýrem zatížíme na cca 8 min., aby se panýr pěkně vylisoval. Je třeba, aby nebyl zbytečně moc tvrdý. Panýr pak nakrájíme na malé kostky, dáme do misky a přikryjeme utěrkou, aby nevyschl.

Pokračování příště